

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΕΝΝΑΙΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ PHIL. 342

δ'

Τῷ Μητροπολίτῃ Νικαίας

Ὁ δὺσπατρις ποιητῆς, ὃ Ἀκραῖος νομεύς, ἄρνας ποιμαίνων Ἐλικῶνας ὑπὸ Ἰαθέοιο· οἷτω γάρ που αὐτὸς ἐν τοῖς ἔπεσιν ἔφη, εἰ μὴ λέλυσμαι ταῖς Πιερίσι ξυνέτυχε καὶ ποιητῆς ἦν εὐθύς, ἄδειν ὑπ' αὐτῶν διδαχθεῖς, ἔγνω τε ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα, 5 καὶ μὴν καὶ πρὸς τὸν Μέλητος ἠμιλλᾶτο τῇ τέχνῃ Ἰσμηνίαν δὲ λόγος τὸν αὐλητὴν χωροῦντ' ἀνά βῆσαν Πυθῶδε ἰδεῖν ἅμα ταῖς Μούσαις Ἑρμῆν, τὸν μὲν ἀναβαλλόμενον τὴν ᾠδὴν, τὰς δὲ τοῖς ὄργάνοις, ὡς εἶχον, συνανακρουόμενας τὰ μέλη, καὶ δὴ τὴν ὄψιν τοῖς αὐλοῖς προσαρμόσαντα λιγεῖάν τε καὶ ἠδεῖαν ᾠδὴν τὴν θεῶν 10 ποιήσασθαι. Ἀπόλλωνα δ' ἄλλοις καὶ ἑτέροις ἑτέροις τῆς τέχνης ἐφόρους ἀναπλάττοντες οἱ ποιηταὶ τὰ σφῶν ἀπὸ τοῦ κρείττονος πιστοῦνται ποιήματος. Ἐγὼ δὲ τουτονὶ δέκατον αὐθις χρόνον ταῖς λόγχμαις προσκαρτερῶν καὶ τοῖς ὄρεσι διαιτώμενος καὶ ποτε καὶ παρὰ καλὴν καθευθίσας πλατάνιστον, ὑφ' ἣν μὲν ἄγλαὸν οἶα χιόνος 15 ἄριτι τηκόμενης ὕδωρ ἀπέρρει, χλοερὰν δὲ χθῶν διὰ φύεν νεοθηλέα ποίην καὶ που καὶ ὑπωρείας καὶ ἀκρωρείας ἐπιῶν καὶ σὺν νομεῦσι

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 195α—196α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc 242 φ. 195α—196α. καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil 342 φ. 139α—139β.

Ἐπιγραφή: Τῷ μητροπολίτῃ νικαίας Β: Τοῦ αὐτοῦ τῷ μητροπολίτῃ νικαίας Α.

1. Ὁ δὺσπατρις Β: Ἡ δὺσπατρις Α. ποιμαίνων Β: ποιμῶνων Α. 2. που Β: πως Α. ἔφη Α: λείπει Β. 4. τε Β: τὲ Α. ἐτύμοισιν Α: ἐτοιμοῖσιν Β. 5—10. Ἰσμηνίαν—ποιήσασθαι Β: λείπουσιν Α. 9. λιγεῖαν τὲ Β. 10. δ' Β: δὲ Α. ἑτέροις Β: ἑτέρους Α. 11. ποιηταὶ Β: ποιηται Α. ἀπὸ Β: ὑπὸ Α. 12. ποιήματος Β: ποιήματα Α. αὐθις Β: αὐθι Α. 13. λόγχμαις ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ὡα λόγχμαις Α. 14. καὶ παρὰ Β: παρὰ Α. χιόνος Α: χειμῶνος Β. 15. χθῶν Β: χθῶν ἐκ τοῦ χθῶν Α. διὰ φύεν ἔγραψα καθ' Ὀμήρου Ἰλ. Ξ 347. διαφύεν Β: διαφυῆ Α. 16. ὑπ' οὐρείας Α: ὑπορείας

γενόμενος καὶ τοῦ γάλακτος ἐκπιών, οὐ Μούσας, οὐ τὸν Ἑρμῆν, οὐ τὸν Ἀπόλλω μὰ Λία τεθεώρακα, πλὴν εἰ μή που τῆς ἠχοῦς μικρὸν ὑπὸ τὰς πίτυς ἦσθην γενόμενος. Ἑρμῆς δέ μοι καὶ Μοῦσα καὶ ἡ πρὸς λόγους ὀφέλεια τῆς σῆς φιλτάτης ψυχῆς αἱ βίβλοι γεγόνασιν. Ὅθεν
 5 μοι δοκοῦσι ληρεῖν ὥσπερ οἱ ποιηταὶ καὶ πρὸς τὸ ἐπαγωγότερον ἔπει μυστικῶς ἄγειν ἐθέλοντες τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἐπεὶ τοι καὶ αὐτὸν τὸν Ἀσκραῖον ἀκούω Μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφείλλει διδάσκοντα καὶ μὴ πρὸς τὴν Μουσῶν ἐνθουσίαν ἀποσκοπεῖν. Εἰ δὲ παρὰ τὸν σόλον τὸν Θησεῶς διέτριβον, βέλτιστε, καὶ τῶν σῶν ἄγχι καλῶν
 10 ἐγεγόνειν, ἐνεφορήθην ἄν καὶ αὐτοῦ τοῦ Μουσηγέτου Κλαρίου, μὴ τί γε μόνων τῶν ἡμετέρων Μουσῶν. Εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν Κολοφώνιον δολιχὸς ἡμῶς διάπροθι χῶρος διείργει καὶ τούτων ἐστεργήμεθα

Β ἀκρωρείας Β: ἀκρορείας Α σὺν νομεῦσι Β: συνομεῦσι Α. 1. οὐ τὸν Ἑρμῆν Β: λείπουσιν Α ὄ. ἀπόλλω Β: ἀπόλλωνα Α 3. μάδι Α: μὰ δι' Β. ἦσθην Β: ἦσθην Α ἡ Β: λείπει Α 6—σελ. 8, 30 δοκοῦσι—παραπέμψειν Α: λείπουσιν Β. Ἰλλά ταῦτα εὐρίσκομεν καὶ ἐν τῇ κατωτέρω Γ' ἐπιστολῇ τῇ στελλομένη «Ἰωάννη πατρικίῳ καὶ μυστικῷ» ἐν φ. 141β—142α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. 343 μετὰ τινων μικρῶν διαφορῶν, ἐξ ὧν ἐνταῦθα παραλαμβάνομεν διορθώσεις δηλουμένας διὰ τοῦ Ββ. Μὴ ἔχοντες δὲ σωζομένας τὰς δύο ταύτας ἐπιστολάς, τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην καὶ τὴν κατωτέρω ὑπ' ἀρ. .., οὔτε ἐν τῷ Vaticanus graecus 306, τῷ περιέχοντι ἐπιστολάς τινὰς τοῦ Νικήτα, οὔτε ἐν ἄλλῳ τινί, καὶ κατὰ ταῦτ' ἀδυνατοῦντες νὰ κρίνωμεν εἰς ὁποτέραν πράγματι τῶν ἐπιστολῶν προσήκει ἡ παρενθήκη αὕτη, ἐκρίναμεν ὀρθὸν νὰ συμπεριλάβωμεν αὐτὴν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς περιέχεται καθ' ἑκάτερον τῶν κωδίκων, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον δὲν εἶνε ὅλως ἀπίθανον νὰ περιείχετο ἀρχῆθεν μετὰ τινων ὀλίγων διαφορῶν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἐπιστολαῖς. 5. Ἐν τῇ ὄα καλῶς: λείπει Ββ 6. ἐπεὶ Α: λείπει Ββ. ἐθέλοντες τοὺς Ββ: ἐθέλειν Α. ἐπεὶ τοι καὶ Ββ: ἐπεὶ γὰρ Α. 8. Τὸ ἐνθουσίαν ἔχει ὀρθῶς; ἀποσκοπεῖν Α: σκοπεῖν Ββ ὀφέλλει Ββ: ὀφείλει Α. 9. σόλον τὸν Ββ: σόλον Α. διέτριβον Ββ: διέτριβε Α. 10. μουσηγέτου Ββ: μουσιγέτου Α κλάρου ΑΒβ μήτι γε ΑΒβ. 11. μουσῶν Ββ: μουσῶν ἐκ τῶν μούσων Α καὶ Ββ: λείπει Α 12. Διαπρόθι ΒβΑ

ἀλλὰ παραψυχὴν ἡμῖν ὡς φίλος περιποιήσω τὰς βίβλους, ὅτε μὲν τὸν Χαιρωνέα, ὅτε δὲ τὸν Παιωνιέα προπέμψας. Πῶς οὐκ ἂν σου πάντων τῶν καλῶν ἀπελαύσαμεν ἄγχι γενόμενοι; Αὕτη σου παρ' ἡμῖν τοῖς ἀτιχοῦσιν ἢ χίρις κηρύττεται· τὸ τοῦτο σοι τῶν περὶ ἡμᾶς, 5 κακῶν ἐν παρηγόρημα. Ἐὼ γὰρ λέγειν τὰλλα οἷς ἔξοστρακισθέντας ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἔξενόδοχισας, ἐδορήσω, διέθρηψας, ἀντ' ὧν ἔξεις τὴν θείαν εὐμένειαν. Πλήν, ἐπεὶ κόρον ὁ πόθος οὐδέχεται καὶ τὴν ἀγάπην θολοῦν ὁ φθόνος οὐ δύναται πρὸς σὲ πάλιν ἐπάνειμι, πιστεύων οὐ προσκορῆ σοι γενέσθαι οὐδέ φορτικὴν τὴν ἡμετέραν ἀξί- 10 ωσιν. Τὸν Ἐρμογένην, ὅτι τὸν Δημοσθένην ἐξηγεῖται, συτεχνῶς εὐρίσκομεν λέγοντα καὶ τὰς ἰδέας τοῦ λόγου πάλιν διδάσκονται σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἰδέαν ἐπαγγελλούμενον ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος μετὰ παραδειγμάτων περὶ πάντων εἰπεῖν. Τοῦτο γοῦν πολλάκις ἐπαγγειλάμενος πλὴν ὀλίγων παντελῶς εὐρίσκεται μεμνημένος ἐκεῖσε. 15 Διὰ τοῦτο κατολιγορῶ τοῦ ἀνδρός καὶ τὴν αὐτῷ μικροῦ δεῖν κατηγορουμένην ἔλαφρίαν ἐπιψηφίζομαι. Λέομαι τοίνυν, εἴ τί σοι πρὸς θεραπείαν τῆς ἡμετέρας ἐστὶ προθυμίας ὑπόμνημα, τοῦτο μὴ κατοκνήσαι παραπέμψειν. Εἴτ' οὖν τοῦ Ἐρμογένους εἴτ' ἄλλου τινὸς σχόλια, γλυκεῖα, πέμψον, ψυχὴ, καὶ τὸν Δημοσθένην καὶ τὰς ἰδέας

1. παραψυχὴν Ββ : παρὰ ψυχὴν Α. 2. προπέμψας Α : πέμψας Ββ. 3. πάντων Ββ : λείπει Α. ἀπελαύσαμεν Α : ἀπηλαύσαμεν Ββ. σου Ββ : σοι Α. 4. κηρύττεται Ββ : κηκηρύττεται Α. τοῦτο Ββ. τοῦτο Α. ἡμᾶς Ββ : ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἡμῶν Α. 5. καλῶν ΑΒβ τὰλλα Ββ : τ' ἄλλα Α. 6. ἡμᾶς Α : λείπει Ββ. ὑποδεξάμενος Ββ : λείπει Α. 7. ὁ πόθος Α : λείπουσι Ββ. 8. θολοῦν Ββ : δολοῦν Α. ἐπάνειμι Ββ : ἐπάνειμοι Α. 9. πιστέβων Α : πιστεύω Ββ. προσκορῆ Ββ : προκορῆς ἐκ τοῦ προκορῆς Α.

10. ἐξηγεῖται Α : ἐξηγήσατο Ββ. 11. εὐρίσκομεν Ββ : ἐβρίσκομεν Α. 13. περὶ Ββ : περὶ Α. 25—26. μετὰ—πάντων (ἐκ τοῦ παντῶν) Α : περὶ πάντων μετὰ παραδειγμάτων Ββ. τοῦτο γ' οὖν πολλάκις Ββ : τοῦτο γοῦν πολλάκις Α. πλὴν ὀλίγων Ββ : 14. πλὴν ὀλίγων ἐκ τοῦ ὀλίγων Α. τοῦτο Α : τοῦθ' ὡςπερ Ββ. 15. κατηγορουμένην Α : κατηγορουμένην Ββ. τι ΑΒβ. 17. ὑπόμνημα Α : ὑπόδειγμα Ββ. κατοκνήσαι Α : κατοκνήσαι Ββ. 18. εἴτ' οὖν Α : λείπουσι Ββ. ἄλλου Ββ : ἄλλον Α. 19. γλυκεῖα πέμψον Β : πέμψον γλυκεῖα Α. Καὶ τὰς ἰδέας—σχο-

καὶ τὸ Περί μεθόδου δεινότητος σχολιάζοντος. ἵνα σε μᾶλλον ἢ
τούτοις ἡμᾶς ὠφελούντα ταῦτα κηρύττωμεν.

ε'

Γρηγορίῳ ἀσηκρηῆτις.

Οἶδεν ὄρους καὶ θέρος καὶ πέρας γνωρίζει φθινόπωρον καὶ
καρπὸς ἅπας τὴν οἰκείαν περίοδον ἐξεπίσταται. (1) δὲ καθ' ἡμᾶς
ἔχει μὲν οἴκισι, μᾶλλον δὲ κρημὸς ἢ σκηπτὸς ἢ τὶ χρὴ τοῦτον καλεῖν
τὴν Ἰταίδα ζηλοῖ τῶν κακῶν καὶ τοῖς τῆς Γροίας καιροῖς ἀμυλλόμενος
ἀπέραντον τὴν πολιορκίαν ἐργάζεται, καὶ πονεὶ καὶ τούτους τάχα
παυδαρμῶν τῆς ἄλλης ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, μετασχεῖν τοῦ τῆς Ἰθάκης
ἐθέλει πολίτου. Παπαὶ λίνα μοιράων, τὶ τοσοῦτον ὃ Ζεῦ λελυπή-
10 καμεν; εἶπε ἂν τις παίζων καὶ ποιμένα ὄιγοῦντα πλαττόμενος.

Χρὴ δ' εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτὸν
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῆ καθεστάναι.

Τὶ τὸν χρόνον τέτρασι καρποῖς στεφανώσας εἰς χειμῶνα συνέκλεισας
τὰ ἡμέτερα καὶ παρ' ἡμῖν μόνοις πτηνὸν ἐλαύνων ὁ ἥλιος ἄρμα,
15 Κριοῦ πορείαν ὡς οὐκ εἰδώς, οὐκ' εὐφραίνειν προῖων ἐθέλει ταῖς κα-
λοῖς τοῖς τοῦ ἔαρος, ἀλλ' ὡσπερ ἐπὶ φάτνην συγκλείσας τοὺς ἵππους
οὐ πρόεισι φάτνων ἡμῖν τὸ κάλλιστον τῶν καιρῶν καὶ γλυκύτατον;

λιίζοντας B : λείπουσιν A 2. κηρύττωμεν A : κηρύττομεν B.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 196β' τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242
(A καὶ τῶ κώδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 139β'—140β' (B)).

Ἐπιγραφή: Γρηγορίῳ ἀσηκρηῆτις B : Ἀσηκρηῆτις γρηγορίῳ A.

3. Οἶδεν B: Εἶδεν A. 4. οἰκείαν B: οἰκίαν A. 5. κρημὸς B :
κρημνὸς A 8. ἄλλης A : ἄλλης B. 9. ἐθέλει πολίτου B : πολίτου
θέλει τὲ καὶ βούλεται A. λίνα B λίαν A. τοσοῦτον ὃ ζεῦ B :
δὴ τοσοῦτον A. 10. ποιμένα ὄιγοῦνται B : λυπομένον ὄιγῶντα A
11. ἔαν βροτὸν τὸν αὐτὸν B: ἔαν τὸν αὐτὸν βροτὸν A. 12. δυσ-
τυχῆ B: δυστύχη A. τέτρασι B: τέτταρα A. 13. χειμῶνα B : χει-
μῶνα A. 14. ἐλαύνων ὁ ἥλιος B : ὁ ἥλιος ἐλαύνων A. 16. ἔαρος
B: ἄερος A ἐπὶ φάτνης συγκλείσας τοὺς ἵππους B : τοὺς ἵππους
ἐπὶ φάτνην συγκλείσας A 17. Κάλλιστον B : κάλλιστον ἐκ τοῦ κάλ-
λιστον A γλυκύτατον B: ἠδύτατον A.

Ἴλιθ' Ὀδυσσεὺς εἰς Ἰθάκην ὅρῃ καὶ χρόνους ὅσοις τῆς ἄλης ἐπαύ-
 σαιτο καὶ Τηλέμαχον καὶ τὸν Λαέρτην ἀπέλαβε καὶ ὅσα τὸ δράμα
 καὶ ἡ ποίησις ἱστορεῖ κατειργάσατο. Ἐμὲ δὲ διέδρα καὶ νόστος καὶ
 Τηλέμαχος, τάχα καὶ Λαέρται παρελθόντων, καὶ Δημοφῶν ὡς ἄλλος
 τῆς οἰκείας ὡς ἀλεγμαίνοντος καθέζεσθαι, οὐ Φολλίδα τινὰ ποθῶν μὰ
 τὸν Λία, οὐδὲ οἷς ἐκείνης ἄλλοις ἐρωμανέσαι γίλτροις ἀλλ'

οὐλομένη κακότητι καὶ ἄγασσι θυμῶν πεδηθεῖς

πολλὰς αἰτίνας νύκτας ἰσθῶσι τοῖς στονάχεσιν ἐντροφῶν. Σὺ δὲ,
 παιθεῖν λέγων, ἡμᾶς τροχόμενους, ὡς ἐγροίμαμεν, καθορῶν οὐδὲ γοῖα-
 ῖν μᾶσι πικρακαλεῖς ἴν' ἔχομεν λέγειν καὶ παρακαλῶν οὐχ' ὑπῆρξέ μοι
 καὶ συλλυπούμενος οὐχ' εὐρέθη.

Ἰωάννη πατρικίῳ καὶ μυστικῶ.

Τοὺς Δελφοὺς καὶ τὴν ἐν Δελφοῖς ἀκούειν κατέπληξιν καὶ τὰς
 χρυσᾶς πλίνθους τοῦ Κρόισου καὶ τὰ θουλοῦμενα τέλιαντα καὶ τρί-
 ποδος ἤχους καὶ Μουσῶν καὶ ὀργάνων λυρίσματα. Ἀλλ' ἠνίκαι οὐ
 15 παρῆν ὁ Αἰτωῦς, ἐπάγα τὰ πάντα, καὶ στεγνάζειν ἐπίησι καὶ ἀφρονίᾳ
 κατεῖχε τοὺς τρίποδας καὶ λόγος οὐδεὶς ἦν ὀδῆς ἢ παρὰ τὴν Κλίφρον
 ἢ παρὰ Δῆλον μὴ φοιτῶντος Ἀπόλλωνος. ἠνίκαι δ' ὁ Μουσηγέτης
 τοῖς ἀδίτοις ἐπὶν καὶ τὸν χῶρον ἠδονῆς ἐπλήρου, καὶ λύρα καὶ
 κύκνος φωνὰς ἠφίει καὶ μουσικὴ γέλυς ἐφθέγγετο καὶ χορημοὺς ἢ
 20 προφήτης ἐξέφανε καὶ λαλεῖν ἐδόκει ταῦτα τοῖς ποιήμασιν, ὡς

1. Ἴλιθ' Ὀδυσσεὺς B ἦλθε ὁ Ὀδυσσεὺς A. ἄλης BA. 2. δράμα ἐκ
 τοῦ δράμα A' δράμα B. 3. κατειργάσατο B: κατειργάσατο ἐκ τοῦ κα-
 τηργάσατο A νόστος B: νότοιστος A. 4. λαέρται A: λαέρτης B. δη-
 μοφῶν B: δημοφῶν A οἰκείας B: οἰκείας A. 5. φολλίδα
 B: φιλλίδα A. 6. δία A: δι' B τῆς ἐκείνης A: τῆς ἐκείνη B. ἐρω-
 μανέσαι B. ἐρωμανέσαι A. 8. στονάχεσιν BA. 10. ἔχομεν B:
 ἔχω A. ὑπῆρξέ B: ὑπῆρξε A. 11. εὐρέθη B: ἐβρέθη A.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 197α - 198β τοῦ Ὄξωνιακοῦ κώδικος Misc.
 242 (A) καὶ τῷ Κώδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 140β - 142β.

13. θουλοῦμενα BA. 14. οὐ A: μὴ B. 15. ἐπίησι B: ἐποίη-
 σεν A: 17. τὸν AB δῆλον B: τὸ μαντεῖον A. μὴ A: λείπει B. μουση-
 γέτης B μουσηγέτης A. 19. κύκνος A: κύκνοι B. 20. προφήτης B:
 προφήτης A ἐξέφανε A: ἐξέφανε B

ἀπὴν ὁ Θεὸς καὶ ἐσιγῶμεν, ὡς πάρεστι καὶ κινεῖ πρὸς ἱμνωδίαν τὰ
 σύμπαντα. Τοιοῦτό τι πάσχουσι καὶ αἱ ψυχὰι τοῖς στερογόμενοις
 ἀπολαβοῦσαι· πληροῦνται μὲν ἡδονῆς, πληροῦνται δὲ χαρίτων, καὶ
 καθάπερ πηγῆς ἀναστομωθείσης ἀπορρέουσι τοῦ λόγου τὰ νάματα
 5 καὶ οἷά τις τέτιξ, μεσημβρινὸν αὐτῷ τῆς μαγίδος θαλαφθείσης,
 λιγυρὸν ἄδειν ἐθέλει καὶ τὸ θέρος ἱμνεῖν, οὕτω κατὰ θερμοτέ-
 ραι τότε γινόμενα προσομιλεῖν τοῖς φιλοημένοις ἐθέλουσιν. Ὅτε δ' οὐ
 πάρεστι τὸ στερογόμενον καὶ πρὸς οὓς ὁ λόγος ἡδονὴν ἔχει γινόμενος,
 σκυθρωπάζουσαι τὴν ἡσυχίαν ἀσπάζονται. Γιὰυτά τοι κάμοί, φιλότης,
 10 συμβέβηκε, καὶ ἐσίγησα τουτονὶ τρίτον ἤδη τὸν χρόνον, τὸν ὑπη-
 χοῦντά μοι τοὺς αὐλοὺς οὐκ ἔχων, ἐπεὶπερ οὐ παρῆς ὁ ποθοῦμενος.
 Νῦν δὲ τὴν σὴν παρουσίαν μαθὼν πρὸς λόγους κεκίνησα τὸν Ἑρμῆν,
 καὶ τὴν πηγὴν ἀναστομάσας τοῦ λέγειν, ἠδέως ὡς παρόντι φιλοτιμοῦμαι
 προσομιλεῖν καὶ τῆς πρεσβείας ἀπαιτεῖν τοὺς λόγους καὶ τῆς ἐπὶ
 15 ταύτῃ μεγάλης εὐτυχίας τὰ κατορθώματα τὴν τε περὶ σὲ τῶν βαρ-
 βάρων διάθεσι, καὶ ὡς θαυμάζοντες ἔλεγον, ὡς ἄρα θεοὶ ξείνω
 ἔοικότες

παντοῖοι τελέθοντες πιστροφύοισι πόληας,
 ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφροῶντες.

20 Τοιούτους γὰρ οἱ λόγοι τοὺς σοφροὺς ἀπεργάζονται, θεοὺς τοῖς
 ἀλόγοις καὶ λέγοντες εἶναι καὶ πείθοντες. Βαρνάβας μοι μάρτυρες
 καὶ Παῦλος καὶ ὁ Δαυιδῆλ, οὕτως παρὰ τῶν τότε τιμώμενοι, εἶπου
 καὶ Μανασσῆς(;) θύεν ἐπεχείρει καὶ ταῦρον χρυσο[ῦν]... δοκοῦσι
 ληρεῖν ὡςπερ οἱ ποιηταὶ καὶ πρὸς τὸ ἐπαγωγότερον μυστικῶς ἄγειν
 25 ἐθέλοντες τοὺς ἐντυχάνοντας. Ἐπεὶ τοι καὶ αὐτὸν τὸν Ἀσκραῖον

1. ἐσιγῶμεν B : σιγῶμεν A. κινεῖ B. κλινεῖ A. 2. τοιοῦτό
 A : τοιοῦτον B. πάσχουσι καὶ B : πάσχουσι αἰ A. 5.
 τέτιξ A : τέτιξ B. 6. ἔαρ θέρος A. ἔαρ B. 9. ταῦτά
 A : ταῦτα B. 10. ἐσίγησα A : σιγήσας B. ἤδη τὸν B : ἤδη A
 11. ὑπηχοῦντα A. ὑφήχοῦντά B μοι B : μου A.

12. ἔρμῆν B : ἔρμην A. 16. θεοὶ A : θεοῖ B. ξείνω B : ξείνων A
 17. ἔοικότες Ὅμηρου Ἰ, P 485 : εἰκόνι BA. 18. παντοῖοι A :
 παντοῖοι B. πόληας A : πόλιας B. 19. ὕβριν τε Ὅμηρου Ἰλ. P 487
 τε δίχην BA. 8—21. βαρνάβας—χρυσο B : λείπουσιν A. 22. περὶ B
 23. μαναάσοι B. δοκοῦσι — παραπέμψειν B : λείπουσιν A.

ἀκούω Μελέτη δέ τοι ἔργον τὸν Πέρσην ὀφέλλει διδάσκοντα καὶ μὴ
 πρὸς τὴν Μουσῶν ἐνθουσίαν ἀποσκοπεῖν. Εἰ δὲ παρὰ τὸν σόλον τὸν
 Θησεῶς διέτριβον, βέλτιστε, καὶ τῶν σῶν ἄγχι καλῶν ἐγεγόνειν, ἐνε-
 φορήθην ἂν καὶ αὐτοῦ τοῦ Μουσηγέτου Κλαρίου, μὴ τί γε μόνον
 5 τῶν ὑμετέρων Μουσῶν. Εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν Κολοφώνιον δολιχὸς
 ἡμᾶς διάπροθι χῶρος διείργει καὶ τούτων ἔστερήμεθα, ἀλλὰ παρα-
 ψυχὴν ἡμῖν ὡς φίλος περιεποιήσω ταῖς βίβλοις, ὅτε μὲν τὸν Χαι-
 ρωνέα, ὅτε δὲ τὸν Παιανιέα πέμψας. Πῶς οὐκ ἂν σου πάντων τῶν
 10 καλῶν ἀπελαύσαμεν ἄγχι γενόμενοι; Αὕτη σοι παρ' ἡμῖν τοῖς ἀτυ-
 χοῦσιν ἡ χάρις κηρύττεται· τοῦτό σου τῶν περὶ ἡμᾶς κακῶν ἐν παρη-
 γόρημα. Ἐῷ γὰρ λέγειν τίλλα οἷς ἔξοστρακισθέντας ἡμᾶς ὑποδεξά-
 μενος ἔξενოდόχησας, ἐδωρήσω, διέτρεψας, ἀνθ' ὧν ἔχεις τὴν θείαν
 εὐμένειαν. Πλήν, ἐπεὶ κόρον ὁ πόθος οὐ δέχεται καὶ τὴν ἀγάπην
 15 θολοῦν ὁ φθόνος οὐ δύναται, πρὸς σὲ πάλιν ἐπᾶνειμι, πιστεύων οὐ
 προσκορῆ σοι γενέσθαι οὐδὲ φορικτὴν τὴν ἡμετέραν ἀξίωσιν. Τὸν
 Ἐρμογένην, ὅτι τὸν Δημοσθένην ἐξηγήσατο συνεχῶς εὐρίσκομεν
 λέγοντα καὶ τὰς ἰδέας τοῦ λόγου πάλιν διδάσκοντα, σχεδὸν καθ'

δπου εὔρηται μετὰ τινων ὀλίγων διαφορῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω δ' ἐπιστολῇ.
 Ἴδε ἀνωτέρω σ. 140 κ. ἐ. Ἐνταῦθα δὲ παραθέτομεν τὰς διαφορὰς
 γραφὰς τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ, δηλοῦντες
 αὐτὰς διὰ Αα Ἐν τῇ ὡα καλῶς Β: λείπει Αα [ἐπεὶ] μυστικῶς
 Αα: πιστικῶς Β Ἐπεὶ τοι καὶ Β: ἐπεὶ γὰρ Αα 1. τὸν Πέρ-
 20 σην Β: λείπουν Αα ὀφέλλει Β: ὀφείλει Αα 2. τὸ ἐν-
 θουσίαν ἔχει ὀρθῶς; σκοπεῖν Β. ἀποσκοπεῖν Αα σόλον τὸν Β: σόλον
 Αα 3. διέτριβον Β: διέτριβε Αα 4. μουσηγέτου Β: μουσιγέτου
 Αα κλάρου ΒΑα 5. καὶ Β: λείπει Αα 6. διαπροθι ΒΑα 7. παρα-
 ψυχὴν Β: παρὰ ψυχὴν Αα.

8. πέμψας Β: προπέμψας Αα πάντων Β: λείπει Αα ἀπελαύσα-
 μεν Αα: ἀπηλαύσαμεν Β σου Β: σοι Αα 10. κηρύττεται Β:
 κηκυρύττεται Αα τοῦτό Β: τοῦτο Αα ἡμᾶς Β: ἐκ τοῦ ἡμῶν Αα
 καλῶν ΒΑα 11. τίλλα Β: τίλλα Αα 13. ὁ πόθος Αα: λείπουν
 Β. 14. θολοῦν Β: δολοῦν Αα ἐπᾶνειμι Β: ἐπᾶνειμοι Αα πιστέ-
 βων Αα: πιστεύω Β 15. προσκορῆ Β: προκορῆς ἐκ τοῦ προκορῆς Αα
 16. ἐξηγήσατο Β: ἐξηγεῖται Αα εὐρίσκομεν Β: εὐρίσκομεν Αα.
 ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜΟΣ ΙΘ'

ἐκείνην ἰδέαν ἐπαγγελόμενον ἐν τῷ Περὶ μεθόδου δεινότητος περὶ πάντων μετὰ παραδειγμάτων εἰπεῖν. Τοῦτο γοῦν πολλάκις ἐπαγγελ-
 λαιένος πλὴν ὀλίγων παντελῶς εὐρίσκειται μεμνημένος ἐκεῖσε. Διὰ
 αὐτῷ ὥσπερ κατολιγοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν αὐτῷ μικροῦ δεῖν κα-
 τηγορουμένην ἐλαφρίαν ἐπισηφίζομαι. Δέομαι τοίνυν εἰ τί σοι πρὸς
 θεοματείαν τῆς ἡμετέρας ἐστὶ προθυμίας ὑπόδειγμα, τοῦτο μὴ κατο-
 κνήσαι παραπέμψειν. Ὅσα μὲν γὰρ ὁ Ζώσιμος ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς
 καὶ τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ταῖς ἐξηγήσεσιν ὤνησε, περιττὸν ἂν εἶη καὶ
 γράφειν. Ἐν μὲντοι τῷ Περὶ παραπρεσβείας καὶ τῷ Περὶ τοῦ στεφά-
 10 του καὶ τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ τοῖς λοιποῖς οὐκ ἔχοντες τὸν κα-
 τήγησόμενον, συνεχῶς ὥσπερ προσκόπτομεν [εἴτ' οἶν τοῦ καιρῶν].
 Ἀλλὰ μοι χαίροις, ὀλβία καὶ τριπόθητε κεφαλὴ καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ
 μικρυνθεῖσα καὶ διὰ τοῦτο στυγνάξιν ποιήσασα. Νῦν ἡμῶς τοῖς
 γράμμασιν παρακάλεσον καὶ πότε καὶ ποῦ καὶ πῶς διηψῶσιν ἡμῶν ἐπο-
 15 ρήθησιν τάξαι λοιπὸν καὶ διαίτησον.

ζ'

Ἰωάννη Πατρικίῳ

Ἐμέμψω, φίλτατε, τοῦ Ῥοδοφύλλη τὰ γράμματα, καὶ διέσφρας
 αὐτὸν μόνον αὐτόν, ὅτι τοὺς τῆς Ἑκάβης ἐν αὐτοῖς ἐτραγώδησε θρη-
 νους, ἀλλ' ἠτιάσω καὶ μὲ τὸν γέροντα, πένθει τηλικούτῳ τρυχόμενον

1. περὶ B : περὶ Aα περὶ — παραδειγμάτων B : μετὰ παραδει-
 γμάτων μετὰ πάντων (ἐκ τοῦ παντῶν) Aα τοῦτο γοῦν πολλάκις B :
 τοῦτο γοῦν πολλάκις Aα 3. πλὴν ὀλίγων B : πλὴν ὀλίγων ἐκ τοῦ
 ὀλίγων Aα τοῦθ' ὥσπερ B : τοῦτο Aα 5. κατηγορουμένην Aα :
 κατηγορουμένην B τι B Aα 6. ὑπόδειγμα B : ὑπόμνημα Aα. 7.
 κατοκνήσαι Aα : κατοκνήσαι 7—11 Ὅσα—προεκόπτομεν B :
 λείπουσιν Aα 8. ὀλυμπιακοῖς B 9. παραπρεσβείου B 13. στυ-
 γνάξιν A τόπῳ B : τρόπῳ A 15. διαίτησον B : διαίτησιν A.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 198α—β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc.
 242 (A) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 345 φ. 143α—144β (B).
 Ἐπιγραφή Ἰωάννη Πατρικίῳ B : Τῷ αὐτῷ A

16. ροδοφύλη B : ροδοφύλλου ἄλλη χειρὶ A. 17. ἐκάβης A :
 ἐκάβης B αὐτῆς A : αὐτῆ B ἠτιάσω με καὶ τὸν γέροντα B : ἠτιάσω
 με καὶ τὸν γέροντα A 18. τρυχόμενον B : τρυχομενον A γενόμε-
 νον B : γενομενον ἐκ τοῦ πενομενον A

καὶ τῆς συμφορᾶς ὅλον γενόμενον Πλήν, εἶθ' ὁ Ῥοδοφύλλης εἶπ' ἄλλος τις ἔγραψεν, ἔγραψεν οἷα ἔγραψεν ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα. Πῶς γὰρ ἂν ὁ τοσαύτη συνεχόμενος ἀχλύϊ καὶ τὸν νοῦν ἀποσυληθεὶς καὶ χειμῶνος μᾶλλον ὑπὸ τῶν νεφῶν τῆς ἀθυρίας τὸν ἥλιον τοῦ λόγον
 5 σκοτούμενος καὶ οἷα συναποθανὼν τῷ κειμένῳ ; Ποῦ δὲ καὶ λόγον ἡμῖν ἀφῆκεν ἢ τῶν κακῶν Ἐρινύς ; Πῶς δὲ καὶ ἐν ἀκμῇ τότε τοῦ πάθους ἔπαιζον [ἂν] μᾶλλον ἢ ἐτραυγόδουν ; Τίνα δὲ καὶ γράφειν ἔμελλον, ἀπολέσας μου καὶ τὰς φρένας ; Ὡ μοι τῆς ἀπαρηγορήτου μου συμφορᾶς ὧ μοι τῶν ἐπαλλήλων κακῶν. Ἄλλ' εἰ μὲν ἦν μοι
 10 ἰατρική τις καὶ ὑπήκοον, ἐκείνοις ἂν ὥσπερ ὁ Κῦρος τὸν θρήνον παρέπεμψα. Εἰ δὲ καὶ πόλεις ἦσαν καὶ τείχη μοι, τὰς ἐπάλξεις ἂν τούτων κατεῖθον καὶ οἷα κόμας ἀπέκειρα, ὥσπερ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, μᾶλλον δὲ Διὸς πιστευόμενος, ἵνα τὸ πένθος καταστήσω κοιφότερον. Νῦν δὲ τοσοῦτον ἐξέστην, ὥς καὶ αὐτοῖς βασκαίνω τοῖς
 15 δένδροις, ὅτι φύει καρποὺς οὐδ' ἀποβάλλειν συναλοῦντά μοι τὰ πέταλα βούλεται. Τούτοις εἶπε πῶς οὐ κλαύσομαι ; Σὺ δ' ἐπισκόπτεις ἄρα καὶ εἰς τὸν Δαυίδ τοῖς ὄθεσιν ἐπαρώμενον Σαούλ καὶ τὸν Ἰωνάθαν θρηνοῦντα καὶ καταμοκῆση θρήνους γράφοντος ἄλλον καὶ λαὸν πενθοῦντος παράνομον. Ὡ τῆς ἀπαιθείας, μᾶλλον δὲ τῆς
 20 ἀσυμπαθείας. Οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἦν ἱππότης Πηλεὺς,

Εἶπεν ἂν τις,

γλαυκῆ δέ σε τίχτε θάλασσα ;

1. ροδοφύλλης A: ῥοφύλλης B 2. ἄλλος A: ἄλλος B ἔγραψεν ἔγραψεν οἷα ἔγραψεν B: ἔγραψεν A ἂν A: λείπει B. 4. ὑπὸ A: ἀπὸ B λόγον ἡμῖν B: 5. λόγον ἡμῶν A ἔρινος B: ἔρινος A, ἂν προσέθηκα: λείπει BA. 9. (δὶς) ὄμοι B: ὄμη A μου A: λείπει B 10. τίς BA 13. πιστευόμενος B: πιστεβόμενος A καταστήσω B: καταστήση A. 14. Ἐξέστην ὥς B: ἔξεστι A 15. οὐδ' ἀποβάλλειν B: οὐδαποβάλλειν A 16. πέτηλα B πέταλα A τούτοις B: τούτοις ἐκ τοῦ τούτους A κλαύσομαι B: κλαύσομαι A ἐπισκόπτεις B: ἐπισκόπτεις A

18. ἄλλου BA: γραπτέον ἄλλως; (Ὁμῆρ. Ἰλιάδ. II, 33. 20. σοί A: σὺ B 22. δέ σε τίχτε ἔγραψα καὶ) Ὁμηρον: δέ σε ἔτικτε A. δ' ἐξ ἐστίχτε B. μὲ B: μοι A

Ἔα με λοιπόν, ἕα κόπτεσθαι τὸν υἱόν, ὃν καὶ πρὸ τῶν πλακῶν ἢ σύνεσις πατρίκιον ἀνεκήρυττε καὶ πρὸ τῆς χειροτονίας ἔμαρτύρει τὸ φρόνημα. Σοῦ καὶ τὸ μέγα τῆς ἀρετῆς, ὡς ἔοικεν, ἢ τύχη σκοποῦσα τῷ τοῦ Διὸς Ἡρακλεῖ βούλεται παραβάλλειν καὶ δυσχερὲς ὅποιπερ ἂν ἦ στέλλη καὶ τὰ δεινὰ διαλύεται καὶ πρεσβεύεις ἐν ἀπορίᾳ κἂν οὐκ ἐν ἀνθηρῷ τῷ χιτῶνι καὶ οἰκονομεῖς διδοὺς χεῖρα τοῖς πίπτουσιν, ἀτιοούντων ἑτέρων, καὶ ἱκανοῖς ἐν οἷς ἱκανῶσαι δεῖ καὶ τῶν καθηγουμένων ἐπηρεάζει ἀσθένεια καὶ πᾶσι πάντα γίνη, καθὼς τὸν Ἀλκιβιάδην ἱστοροῦσιν οἱ λόγοι, μᾶλλον δὲ καὶ τὸν χαμαιλέοντα πρὸς πᾶσαν πλὴν τοῦ λευκοῦ μεταβαλλόμενον χροῖαν. Ὡς εὔκαιρον εἰπεῖν ὅπερ ὁ Λαέρτου πρὸς τὸν Θέτιδος·

σεῖο δ' Ἀχιλλεῦ,

οὐ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω.

Ἴπρὸν μὲν γὰρ σε ζῶν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν,

16 ὅτε βασιλεῖ μεσιτεύων εὐεργέτης ἐγίνου τοῖς χρήζουσι·

νῦν αὖτε μέγα κρατέεις

ἐνθάδ' ἔων

οἰκονομῶν τε τὰ δέοντα.

Τῷ μὴ τι θανῶν ἀκαχίζεν, βασιλεῦ.

20 Καὶ γὰρ δυστυχεῖν δοκῶν εὐτυχεῖς καὶ πολιτεύῃ⁸ στυγνὸν ἀμπεχόμενος ἔνδυμα. Τοῦτο μὲν γὰρ ὁ φθόνος, ἢ δ' ἀρετὴ σοι περιποιεῖται τὰ κρείττονα. Ὡς ἔγωγε καὶ πάλιν βασκαῖνον ὄμμα φοβοῦμαι, κἂν ἦς σοφὸς κυβερνήτης, κἂν Θεμιστοκλέους σοφώτερος, ὃς μετὰ

2. πατρίκιον B : πατρικὸν A. 3. σοῦ καὶ B : σοὶ δὲ A. 4. τῷ τοῦ B : καὶ τῷ A παραβάλλειν—διαλύεται B : λείπουσιν A. 5. στέλλη B: στέλλει A. πρεσβεύεις B: πρεσβέβεις A. 6. ἐν θηρῷ B. ἐν ἀκανθηρῷ A. 7. πίπτοισιν B : τάττουςιν A. 8. ἐπηρεάζει B: ἐπηρεάζη A 10. λευκοῦ B : λεκοῦ A χροῖαν A : χροῖαν B.

Ἔως εὔκαιρον—ἀκαχίζεν Ἀχιλλεῦ B : λείπουσιν A. σεῖο δ' Ἀχιλλεῦ κτλ. Ὅμηρ. Ὀδύσσ. Ω, 482 κ. ε. 14. ἴσα ἔγραψα καθ' Ὅμηρον ἴσα B. 15. ἐγίνου ἔγραψα : ἐγ ἔνου B 20. πολιτεύῃ B : πολιτέβει A. ἀμπεχόμενος B : ἀμπεχόμενος A. 21. σοῦ ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ᾧ σοι B. σου A. 21. περιποιεῖται B: περιποιεῖται ἐκ τοῦ περιποιῆται A.

Πέρσας ἐκείνους καὶ τὰ περὶ Ξέρξην καὶ Μαρδόνιον τρόπαια φθόνῳ
σόβουμένος τῆς ἐνεγκαμένης ἠλαύνετο. Πλήν εὐτύχει μοι καὶ θερά-
πευε τοὺς κρατοῦντας ὡς ἄν, εἰ μὲν δυνατόν, καὶ θεῶ, εἰ δὲ μὴ κἄν
αὐτοῖς ἀρέσης δραπετεύων τὰ σκάνδαλα. Ἐρρωσο.

ἦ

Τῷ αὐτῷ

- 5 **Τι** καὶ νεκροὺς ἐγείρειν πειρᾶ καὶ σιωπῶν ἀναγκάζεις τοὺς ἀγα-
πῶνάς σε καθάπερ ἐκ τάφου τῆς ἀθυμίας λαλεῖν καὶ τῷ πρὸς σέ
πόθῳ βιαζομένους κινεῖν· χεῖρα θανοῦσαν ἤδη ταῖς συμφοραῖς;
Τάχα που τῆς σῆς ἐστὶ καὶ τοῦτο μηχανῆς, καὶ γράφειν οὐ θέλεις, ἀλλὰ
σιγᾶς, ἵν' ὅσον ζῶμεν καὶ ὅσον ἡμῶν τέθνηκεν ἐξελέγξης τοῖς γράμμασιν.
10 Ἐγὼ δὲ καὶ τῶν φιλτάτων ἀπορῶραγεις καὶ τῷ γήρῳ καμφθεὶς καὶ παρει-
μένος τοῖς νόσοις καὶ ταῖς συμφοραῖς πιεζόμενος ἅπαντα στέργω
καὶ ταῖς ἀλγηδόσιν ἐγκαρτερῶ. Τὸ δὲ σοῦ κεχωρίσθαι καὶ μὴ συνε-
χῶς σοι καθομιλεῖν καὶ λαλεῖν οὔτε φέρω, οὔτε καρτερεῖν ὑπομένω,
ἀλλ', εἰ καὶ τὸ θανεῖν ἐπιστῆ, σιγᾶν οὐκ ἀνέξομαι, οὐδὲ λίθος εἶρξει
15 γλῶσσαν εἰωθυῖαν πλήκτρῳ τῆς ἀγάπης σεμνύσεσθαι. Ἄλλ' ὅσον
ἀρκεῖ τοῖς πρὸς τάφον πέμπουσι προσειπεῖν, τοσοῦτον εἴ μοι περι-
λειφθῆ πρὸς γραφήν, ἔχω τὸ πᾶν καὶ τὸ ποθούμενον ἀφωσίωμαι,
καὶ γραφή μοι, φίλος, γραφή κατὰ σοῦ καὶ κριτήριον καὶ νόμων
ἀνάπτυξιν καὶ ζημίᾳ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα, καὶ πίστεων καὶ μαρ-

2. εὐτύχει μοι B: χειμοὶ A. 3. θεράπευε B: θεράπεβε εἰ μὲν
A: ἤμεν B. 4. δραπετεύων B: δραπετέβων A. ἔρρωσο B: λείπει A.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 199 α—β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος
M^{sc.} 244 (A) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 144 β
145 β (B).

5. ἀγαπῶνάς B: ἀγαπῶντας A. 7. κινεῖν A: κινεῖς B. 9.
ἐξελέγξης A: ἐξελέγξεις B. 10. γήρα A: γῆρα B. 11. στέργω BA
12. καὶ A: κἄν B. 13. καθομιλεῖν καὶ A: λείπουσι B. λαλεῖν B: λακεῖν
A φέρω A: φέρειν B. 14. ἀλλ' εἰ B: εἰ δὲ A. 9. εἶρξει B: ἔξει
15. σεμνύσεσθαι B: σεμνήνεσθαι A. 17. περιλειφθῆ B. περιληφθῆ A.
καὶ γραφή A: καὶ γραφῆ B. 18. καὶ κριτήριον καὶ νόμων ἀνάπτυ-
ξιν B: νέμων ἀνάπτυξιν (ἐκ τοῦ ἀνάπτῆξιν καὶ κριτήριον (ἐκ τοῦ κρητή-
ριον) A. 19. πίστεων B: πίστεως A.

τέρων οὐ χρεία, τῶν πεπραγμένων αὐτῶν μοι παριστάντων τὸν ἔλεγχον. Ἠπάτησας ἡμᾶς, ἠπάτησας, φίλος, παρεῖναι μηνύσας, ἐκαινοτόμησας τοσοῦτον ὅσον εἰκὸς ἦν τὸν τοιοῦτον ὑποδεξόμενον φίλον παρασκευασθῆναι πρὸς τὴν ἀπάντησιν. Ἐφθάρη τὰ πάντα, γέγονεν ἄχρηστα ἅπερ, ὡς ἔοικεν, ἐλπίσιν ἠρανόσθη κεναῖς. Πῶς οὖν διαφεύξῃ τὸν κίνδυνον, πῶς διαδράσεις τὴν ὀφειλήν, πῶς πρὸς τὴν ἀπάτην ἀπάντησεις, οὐ περιλειφθείσης σοι πρὸς ἀπολογία προφάσεως. Οὐδὲ γὰρ ἀνέξομαι ῥητορείας καὶ σοφιστικῆς πιθανότητος. Ἐν λοιπὸν ἤδη σοι περιλέλειπται, εἰ σαυτὸν ἡμῖν φέρων ἐγχειρίσεις 10 καὶ πράγματι πείσεις ὡς οὐ διέψευσαι, κἄν ὀψιὲ καὶ βραδύ, πλην ἄλλ' ἀτήνηκας. Ἐρρώσο.

· θ'

Ἰωάννη πατρικίῳ τῷ αὐτῷ.

Γῆρας καὶ τὰ τοῦ γήρωσ συμπτώματα, θέρους ἴσρα καὶ τὰ τῷ θέρει συντρέχοντα καὶ πολέμια τοῦ γήρωσ τῆς ἀπολογίας εἰσὶ τῆς 15 ἡμετέρας. Σοὶ δὲ τάχα πρὸς ἀπολογία ἀρκέσει πολιὰ βαθεῖα, ἀδυναμία, ἀπορία καὶ τὸ παρειμένον ἐκ νόσων σωματίον, οἷς ἐρεισθεῖς διαφεύξῃ μου τὴν γραφήν. Ὄκνησας ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, οὐ μενοῦν γε κατηγορήσω καὶ σάλπιγγος γεγωνότερον ἐπ' ὄρους ἀναβάς ὑψηλοῦ καταβοήσομαι τῆς ραθυμίας, τῆς περὶ τὴν φιλίαν ψυχρότητος.

1. χρεία B: χρείαν ἐκ τοῦ χρείαν A. παριστάντων A: παριστώντων B: 4. παρασκευασθῆναι B. παρασκευασθῆναι A. 4. ἀπάντησιν B: ἀπάντησιν A. 5. γέγονεν A: ἔμεινεν A. ἠρανόσθη A: ἐρανόσθη B. 7. ἀπάτην B: ἀπάντησιν A. 9. σαυτὸν A: σαυτὸν B. 12. ἔρρωσο A: λείπει B.

Περιλαμβάνεται ἐν τῷ φ. 199β—200α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος 242 A καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 145β—146α.

Ἐπιγραφή: Ἰωάννη Πατρικίῳ τῷ αὐτῷ B: Πρὸς τὸν πρωτοασηκρήτη A. 13. Γῆρας A: Γήρας B. 14. ἀπολογίας B: ἀπηλογίας A. 16. παρειμένον ἐκ νόσων B: παρημένον ἐν νόσω A. ἐρειθεῖς B. ἐρασθεῖς A. 17. ὄκνησας A: ὀκνήσας B. μενοῦν γε BA 18. γεγωνότερον B γεγωνότερον A. 19. καταβοήσομαι B: καταβήσομαι A. τὴν A: λείπει B

Στέντορος ζητήσω φανίην, αὐδήσω μείζον ἄλλων πεντήκοντα, γινώσκωμαι, κατεγκαλέσω, τὴν ὑπ' οὐρανὸν προσηπύκον τῶν ἐμῶν λόγων ποιήσομαι. Τί γὰρ οὐκ ἀληθεύων φανήσομαι; φείσομαι δὲ ποίων ἔρημάτων, τίνα δὲ διασυρμὸν καταλίπω, τίς δέ μου Δημοσθένους ἐν τούτῳ τῷ μέρει μείζων ἢ Αἰσχίνης γενήσεται; Πῶς γὰρ ἂν ἔτλης λοιπὸν ἐν φρουρᾷ καθημένους ἐπισκέψασθαι ἔνθ' ὑφορᾶται καὶ δέος πολλάκις ὁ μὴδὲ τοὺς ἐν ὄρεσι διαιωμένους πρόφρων γενόμενος κατιδεῖν; Ἄλλὰ τούτων μὲν ἄλλως, ἀπειλήσω δέ τοι ἴσθι. Σιγὴν ἀπὸ τοῦ νῦν, φίλος, ἀσκήσω, τὴν γλῶσσαν πεδήσω μὴ γράμματα μῆδὲ λόγοις αὐτοῖς μέχρι καὶ τελευτῆς ὁμιλήσαι σοι.

Θεοφάνει Πρωτοβεστιαρίῳ.

Δύο πολιτευόμενος παρέτρεχον ἀναγινωσκόμενα, τὸ «Ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις» τοῦ Σολομῶντος «καὶ ἐπὶ ἐπάλληξων πόλεων περιπατεῖς» καὶ τὸ «Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ταῦτα πάντα» τοῦ Ἀποστόλου παράγγελμα. Διὸ καὶ τοιῷδε περιπέπτωκα πτώματι, καὶ δυστυχοῦμεν ἀπέραντα ἢ ὅσον εὐτυχήσαμεν. Οὔτε γὰρ ἑμαυτὸν, τὸν Θηβαῖον Ἐπαμεινώνδαν ζηλώσας, συνέστειλα, οὔτε τὸν Κορίνθιον Τιμολέοντα, πάντα τῇ τύχῃ τὰ καθ' αὐτὸν ἀναφέροντα. Διὸ καὶ ὡς ὁ Κόνωνος εἰκότως ἔπαθον παῖς, ὑποκνίσας τὸν δαίμονο. Οἴκτειρον οὖν, ἢ συνήθης πρὸς οἰκτιροῦς καὶ ἀγαθῆ ψυχῇ, τὸν τοῦ οἰκτείροντος ἀμοιροῦντα παντάπασι καὶ τὴν τοῦ βασιλείως ὡς οἶδας γνώμην ἡμῖν εὐμενῆ παρασκεύασον. Ἔρρωσο.

1. στέντορος ΒΑ. 2. πρὸς ὑπήκον ΒΑ. 3. ἀληθεύων Β ἀληθέβων Α. φανήσομαι Α : φωνήσω Β. 4. ἂν ἔτλης λοιπὸν ἐν φρουρᾷ καθημένους Α. ἔτλης ἐν φρουρᾷ καθημένους λοιπὸν Β. 5. ἐνθ' Β : ἐνθα Α. ὑφορᾶται καὶ δέος Β : 7. καὶ δέος ἐφορᾶται (ἐκ τοῦ ὑφορεῖται) Α μὴδὲ τοὺς ἐν ὄρεσι Β : μὴ Α. 8. κατιδεῖν Α : κατ' ἰδεῖν Β. τούτων Β τοῦτο Α. ἴσθι Β : ἴσθι Α. 9. γλῶσσαν Β γλώτταν Α 10. μὴδὲ Β : μήδὲ Α. ὁμιλήσαι Β : ὁμιλήσαι Α.

11. Περιλαμβάνεται ἐν φ 146α—β τοῦ Οἰωνιακοῦ κώδικος Misc. 242. 16. ἐπαμεινώνδα. 17. κατ' αὐτόν.

ια'

Λέοντι.

Οὔτε τὸν εὐεργέτην ἐπαινῶ τῆς οἰκείας εὐεργεσίας ἀναμνήσκοντα, οὔτε τὸν εὖ παθόντα καὶ λελησμένον ἄνθρωπον ἡγοῦμαι χρηστόν. Τὸ μὲν γὰρ μικροψυχίας, τὸ δ' ἄβελτερίας ἐστίν. Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν τῆς ἀγαθοεργίας λήθην ἔχειν εὐθύς, τὸν δ' εὖ παθόντα
 5 παρὰ πάντα μεμνήσθαι τὸν χρόνον. Ἡμεῖς δ', οὐκ ἔχοντες ὅτισὺν πρὸς ἰσχύν, ἵνα καὶ τοὺς φίλους εὐεργετήσωμεν, τέως τὴν εἰλικρινῆ πρὸς τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐπεδειξάμεθα σχέσιν. Οἱ δὲ τοσοῦτον καὶ αὐτῆς καὶ ἡμῶν ἐπελάθοντο, ὡς ἀγνοεῖν καὶ τοὺς ἡμῖν διαφέροντας, καὶ ἐκόντες αὐτοῖς ἐπιπλήττουσι, τὰ καλὰ διαστρέφοντες.
 10 Ταῦτα θεὸς καὶ ὄψεται καὶ δικάσειεν.

ιβ'

Κοσμᾶ μαγίστρῳ

Ὁ Λαέρτου παῖς, ὁ πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὅτε, τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀνέμων ἐξ Αἰόλου λαβών, τῆς κραναῆς σχεδὸν Ἰθάκης ἐπέβαι-
 νεν· οὕτω γὰρ αὐτὸν ἐδημιούργησεν Ὀμηρος· καὶ τῆς φωνῆς ἤδη τῶν πετεινῶν ἠνωτίζετο, ταῖς τῶν ἐταίρων ἐπιβουλαῖς ἀποπλαγ-
 15 χθεὶς τῆς πατρίδος ἠλσύνετο, καὶ πάλιν εἶχεν Αἴολος τὸν πολύτλαν ἐκείνον καὶ πολυμήχανον. Ἡμεῖς δὲ καὶ πετεινῶν φωνῆς καὶ κυνῶν ὕλακῆς, ἤδη δὲ καὶ αὐτῶν τῶν φίλων οὕτω πλησίον γενόμενοι καὶ τῆς λαλιᾶς αὐτῶν σχεδὸν ὑπακούοντες, αὐθις ἀπθονοστοῦμεν, τῶν

ια'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 146β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc 242. 3. ἀβελτηρίας. 5. ὅτιοῦν.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 200β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc 242 (A) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil 342 φ. 147α—147β (B).

Ἐπιγραφή: Κοσμᾶ μαγίστρου B: Ἰῶ αὐτῷ A.

12. Ἰθάκης ἐπέβαινε B: οἱ Ἰθάκις ἐπέβαινε A. 13. οἴτω—ὄμηρος B: λείπουσιν A. 15. ἀποπλαγχθεὶς τῆς B: ἀποπλαγθεὶς καὶ A. 15—16. καὶ πάλιν—πολυμήχανον B: λείπουσιν A. 17. καὶ αὐτῶν τῶν φίλων οὕτω B: καὶ τῶν φίλων αὐτῶν ἐπὶ A. 18. λαλιᾶς B: λαλιᾶς A αὐτῶν A: λείπει B.

ποθουμένων καὶ ποθοίντων στερούμενοι, καὶ στέργομεν τήν οὕτω κατορχουμένην ἀκορέστως ἡμῶν καὶ χρόνον δουλεύομεν καὶ πράγμασιν εἴκομεν οἷς δάκνεται νοῦς καὶ ψυχὴ κάρτα παθαίνεται τῆς ἀνάγκης κατεπειγούσης. Αὐτὸς δὲ τὴν ἡμετέραν γλυκυτάτην
 5 γινώσκων στοργήν, ἐπεὶ στέργεις ἡμᾶς, συνεχῶς ἡμῖν ἐπευχόμενος, ἔρρωσο.

ιγ'

Ἰωάννη πατρικίῳ καὶ μυστικῷ

Ἐνέτυχόν σου πάλιν τοῖς γράμμασιν, ἐνέτυχον καὶ γέγονα χαρί-
 των ἀνάπλευς. Ἐθαλίμην τὴν ψυχὴν, τὸν νοῦν ἐξωπύρησαν κάτω
 που νεύσαντα καὶ πρὸς ἀθυμίας κατενεχθέντα βυθόν. Ἐξηρεύξω
 10 λόγους ἡδεῖς, καὶ οἷά περ δίψει φλεγόμενον ἀπὸ πλατανίστου
 ῥέον μέγα τὸ ἀγλαὸν ἐνεψύρησας ἕδωρ. Ψύχει γὰρ ὡσπερ ἡμᾶς τὰ
 σὰ τῶν λόγων ὑδάτια καὶ τὸ κῆλον ἀποκρούει τῆς φλεγμονῆς καὶ
 τοῦ Κασταλίας ῥείθρου μᾶλλον ἔστιν ἡδύτερα ἢ περ τοῖς αὐλοῦς
 ὡσπερ ὑποκρούει καὶ ὡς ἐκ τρίποδος φοιβάζει σταλάγματα, τὴν
 15 ἐλευθερίαν ἐμφαίνοντα. Εἶπον ἀκούσας ἔπη τὰ τοῦ Λαέρτου καὶ
 ῥήματα.

Τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι, ἢ μάλα χαίρω:

1. ποθουμένων καὶ Α : λείπουσι Β. 2. κατορχουμένην ἀκο-
 ρέστως ἡμῶν Β : κατορχουμένην ἡμῶν ἀκορέστως Α. 3.
 δουλεύομεν Β : δουλέβομεν Α. 3. παθαίνεται Β : παθένε-
 ται Α. 4. τὴν ἡμετέραν γλυκυτάτην Β : γλυκύτατε τὴν ἡμετέ-
 ραν Α. 5. στέργεις Β : στέργειν Α. ἡμῖν Α. ἡμῶν Β. 6. ἔρρωσο
 Α : λείπει Β.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 200β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242
 (Α) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 342 φ. 147β—148β.

Ἐπιγραφή : Ἰωάννη πατρικίῳ καὶ μυστικῷ Β : Ἰωάννη πατρι-
 κίῳ Α. 9. που Α : ποῦ Β. 11. μέγα Α : λείπει Β. 12. κῆλον Β :
 καῖον Α. φλεγμονῆς Β : φλεγμονῆς ψύχει Α. 13. μᾶλλον ἔστιν ΒΑ
 ἢ περ ΑΒ. 14. ὑποκρούει Β ἀποκρούει Α. 15. ἐμφαίνοντα Α :
 εὐφραίνοντα Β. τὸ τοῦ λαέρτου Β : τὰ λαέρτου Α. 17. νύ μοι
 ἡμέρη ἔγραφα καθ' Ὁμήρου Ἰλ. οὖν ἡμέρα ΒΑ. θεοὶ Β : θεοὶ

Τίχα γὰρ ἂν οἶα πολύπους ταῖς κοτύλαις προσερπύσας συνε-
 δέθην ὡς πέτρα σοι καὶ θείῳ μέχρι τέλους συνῶν ἔρωτι χαίρων· ὅτε
 θεὸς ἐκέλευσεν ἐξεδήμησα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦτων ἄλλως. Τῆς δὲ ῥό-
 γας ἔχω τὴν εὐεργεσίαν ἀνάγραφτον καὶ σῖμβολον χρηστόν, ὡς, εἰ
 5 μειζόνων ἐδεήθημεν, οὐκ' ἂν ἰσχύοντος ἠστοχήσαμεν. Τοσοῦτον ἔρ-
 γον ἢ πρὸς ἡμῶς σου στοργή. Τί δὲ πάθω δυστυχήσας ἐγὼ περὶ
 τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τῆς σῆς ἐπάξιον ἀγαθῆς ψυχῆς ἵππον οὐκ ἐπιλα-
 βόμενος; Ἐκλείπω καὶ αἰσχύνῃν ὀφλισκάνω μὰ τὴν ἀλήθειαν.
 Ὅσους γὰρ ἂν ἡμῖν ἐξ Ἑλλάδος ἐκόμισαν, τὸ μὲν εἶδος μόνον ἵπ-
 10 ποι, τὰλλα δ' ὄνων οὐκ ἀμείνους δοκοῦσί μοι καὶ μάλιστα' ὅταν ἀνα-
 τυπωθῆ μοι τὰ τῶν σῶν ἵππων κάλλη καὶ τὰ κινήματα, πρὸς δὲ
 τούτοις τὸ σὸν τῆς δόξης καὶ ἡ εὐπρέπεια καὶ ὁ ἐν ἡμῖν τῆς ἀγάπης
 πηρσός. Ταῦτα πάντα συστέλλει με καὶ ἐρυθριᾶν ποιεῖ ἱπά-
 ριον πέμψειν οὐχ' ἵππον. Πλήν τολμήσωμεν φέρειν, εἰδότες τὴν ἀγά-
 15 πην καὶ ταῦτα' πρὸς γὰρ τὸν πόθον εἰκὸς ἀποσκοπήσαντα τὸ δυνα-
 τὸν φίλον δόξαι, τὸ κρεῖττον ἀπομιμούμενον.

ιδ'

Κωνσταντίνῳ τῷ Κόμβῳ.

ὦ Ζεῦ τεράστιε, τί τοῦτο; Πολλοὺς ἤδη μετὰ λυκάβαντας οἶα
 νεκρῶν κευθμῶνας καὶ σκότου πύλας λιπὼν ἀσπάζῃ παρ' ἐλπίδας

Α ἢ Β: ἢ Α χαίρω Β: λείπει Α 2. συνῶν Β νοῦν Α 3.
 θεὸς Β: ὁ θεὸς Α 3—4 τῆς δὲ ῥόγας Β: λείπουσιν Α εὐεργεσίαν
 Β: ἐβεργεσίαν Α 4. σῖμβολον Β: σύμβουλον Α 5. ἰσχύοντος Α:
 ἰσχυόντος Β 6. δὲ Α: δαί Β 8. ἐκλείπω Β: λείπει Α 9.
 ὄσους μοι καὶ Β: λείπουσι Α 10. τὰλλα Β: δοκοῦσι Α μάλ-
 λισθ' Β: μάλιστα Α ὅταν Α: ὅτ' ἂν Β 13. ἐρυθριᾶν Β: ἐρυ-
 θριᾶν Α 14. ἱπάριον—ταῦτα Β: λείπουσιν Α 15. τὸ δυνατὸν
 Β: λείπουσιν Α 16. δόξαι Β: δόξαι Α ἀπομιμούμενον Α: ἀπο-
 μιμούμενοι Β.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 201 τοῦ Ὁξωνικοῦ κώδικος Misc. 242
 (Α) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Phil. 342, φ. 148β—149α (Β).

Ἐπιγραφή: Κωνσταντίνῳ τῷ κόμβῳ Β: ἀσηκρῆτις τῷ κόμπῳ Α.
 17. ὦ Β λείπει Α. μετὰ Β: λείπει Α. 18. νεκρῶν κευθμῶνας πρβλ.
 Εὐριπ. Ἐκάβ. ἐλπίδας Β: ἐλπίδα Α.

ἡμᾶς καὶ Κόμβον ἀνωγύμως εἰπόντος τοῦ Καρτερόχειρος μικροῦ κα-
 τεπλάγημεν τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος. Οὐδὲ γὰρ ἔδοκοῦμεν λοι-
 πὸν σ' ἔτι βιοῦν, ἐπεὶ παντελῶς ἡμῶν ἀπορραγεῖς ἐμακρύνθης καὶ
 τῷ σώματι καὶ ταῖς πράγμασιν. Ἡράκλεις τῶν κακῶν ἐμοὶ καὶ τοῦ
 5 ἀτυχήματος ὅσοις με κακοῖς ἐπήντησε τὸ δαιμόνιον. Τοὺς δύο
 μου φωταγωγούς ἀπεγλαύκωσε, δύο τῆς ψυχῆς μυκτῆρας ἐπήρωσε,
 δι' ὧν τὸν ἀέρα διέπνεον, δι' ὧν ζωτικὴν ὠσφραϊνόμενην πνοήν, τῶν
 τέκνων ἐστέρησεν, ἠλλοτριώσεν τῶν ἐγγύς, τῶν φίλων ἐμάκρυνε, γαι-
 10 ὄλοφόν με γήδιον ἀήθη θεραπεύειν ἠνάγκασε, κυκλικὴν φορὰν ὀπι-
 πεύοντα καὶ εὐκρασίας ἀέρων καὶ γῆς εὐκαρπλίαν παραδοκοῦνθ', ἃ
 μὴ μεμάθηκα πρότερον. Ὡ δαῖμον, οἶον βίον αἰστώσεις δόμων,
 εἶπεν ἂν τις γυνὴ Φρύξ. Καί μοι δοκεῖς οὐ χρημάτων οἰά τις Πρια-
 μίδης γεγονὸς παρανάλωμα καὶ παρ' ἀκτὰς χειρρονησίας πλακὸς κεί-
 15 μενος ἐπιφρίνεσθαι, ἀλλὰ χρημάτων ὀλίγην ἐπαγόμενος ἐκ τῶν ἐσχά-
 των που πρὸς τὰς βασιλείους κομίζειν αὐτάς, ταῦτα μὲν οὕτως ἢ
 ἄλλως ἐραμισάμενος, ἀλυσιτελῶς δ' οἶμαι καὶ σπιλοῦντά σου τὴν
 ψυχὴν. Πλὴν εὐτύχει μοι λοιπὸν καὶ θεράπευε τοὺς κρατοῦντας οὕ-
 τως μὲν ἢ οὕτως, πλὴν ὅμως θεράπευε, καὶ ἡμᾶς οἷς δύνασαι πα-
 ρακάλει, σὲ μᾶλλον καὶ ποθοῦντας καὶ στέργοντας. Οὐδὲ γὰρ πλέον
 20 ὁ καιρὸς ἐπιστέλλειν μοι δίδωσιν. Ἐρρωσο.

ιε'

Ἰωάννη Πατρικίῳ

Ἐσκωψας εἰς τὴν Ἐρρωτοῦν, διέβαλες ἡμῶν τὴν παράκλησιν,

1. κόμβον B : κόμπον A. καρτερόχειρος B : κρατερό-
 χειρός A. 2. τῷ παραδόξῳ—ἔδοκοῦμεν B : λείπουσιν A. 2.—3.
 λοιπὸν σ' ἔτι B : λοιπόν, ἔτι A. 4. πράγμασιν BA: γρα-
 πτέον γράμμασιν; 6. ἀπεγλαύκωσε B : ἀπεγλεύκωσε A.
 9. γαιόλοφόν B: γεώλοφόν A. Θεραπεύειν B: θεραπεύειν A.
 10. ὀπιπεύοντα ἔγραψα ὀπιπεύοντα B: ὀπιπέβοντα A. 11—16
 Ὡ δαῖμον—ψυχὴν B: λείπουσιν A. 11. αἰστώσεις πρβλ. Σοφοκλ.
 Αἴαντα στ. 515. 13. χειρρονησίας πλακὸς Πρβλ. Εὐριπ. Ἐκάβ.
 στ. 8. 17. Θεράπευε B : Θεράπεβε A. 18. ὅμως B: λείπει A.
 19. οὐδὲ B: οὐ A. 20. ἔρρωσο B : λείπει A.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 149α—150α τοῦ κώδικος Βιέννης 342.
 21. (καὶ κατωτέρω δις) ἔρρωτοῦν διέβαλλες.

τὴν παραμυθίαν ἀπήμβλυνας καὶ ψόγον ἐξυφάνας αὐτάρκη πολλοῖς ἐγκωμίοις τὸν Μυσίας Ὀλυμπον ἐστεφάνωσας. Ἄλλ' ὦ τῶν ἐμοὶ ποθεινῶν ποθεινότετε καὶ τῆς ψυχῆς συνήθης παράκλησις, πῶς μέλιτος τοῖς ἀγνοοῦσιν εἰπεῖν δυνηθῶ τὴν ἡδύτητα ἢ φωτὸς φύσιν 5 διδάξω τοὺς οὐκ εἰδότας αὐγὴν ἢ χρωμάτων διάκρισιν τοὺς ὄψιν οὐκ ἔχοντας; Ἐγὼ δέ, καὶ τὸν Ὀλυμπον καλῶς εἰδὼς καὶ τὴν Ἐρμωτον ἐπιστάμενος, πλεονεκτοῦσαν αὐτὴν ἐν ἅπασιν εὕρισκω τὸν Ὀλυμπον. Ὁ μὲν γὰρ περὶ αὐτὴν ἀῆρ καθ' ὃ τῷ τοῦ Ἑλλησπόντου κλίματι πρόσεστι καθέστηκεν εὐκράτος. Πέρας γάρ, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ 10 τῶν βορείων, καὶ ἀραιοῦται τὸ δριμύ τῆς ψύξεως καὶ ἀπότομον, ἀντιπνεόμενόν πως καὶ ἐκδιδοῦν τῇ τῶν νοτίων πνευμάτων θερμότητι, ὡς ἐκ δύο τῶν ἐναντίων οὔσα μεταίχμιον, εὐκράτους τὰς μεταβολὰς τῶν ὥρῶν καὶ ἡδυπνόους τὰς αὔρας κληροῦται τε καὶ προφέρεται, τὸν δὲ χειμῶνα μαλθακώτερον καὶ τὸ θέρος οὐκ αἰθαλόεν, 15 τὸ δὲ λοιπὸν τῶν καιρῶν εὐήμερον ἔχει καὶ ὑγιέστατον, ὕδασί τ' ἀενάοις διαυγέσι τε καὶ ψυχροῖς ὑπάρχει κατάρρυτος ἀφθονία τε πάντων κομᾶ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν δένδρων καρποῖς ὠραίζεται, ἄκταῖς τε καὶ λιμέσιν ἀγάλλεται καὶ ἰχθύων θήρα πλουτεῖ. Καὶ τί δεῖ πλέον ὥσπερ ἐκφράζοντας ὕρους ἐπιστολῆς ὑπερίπτασθαι; Ἄ- 20 λέξανδρος ὁ Φιλίππου, κατὰ τῆς Ἀσίας ἐλαύνων, τὸ εὐφυὲς τοῦ χωρίου κατιδῶν, αὐθις τὴν οἰκίαν ναῦν καθώρμισε καὶ τὸ στρατευμα, Ἄλέξανδρος ἐκεῖνος ὁ μηδὲν ἀβούλητον πράττων μηδ' ἀβασάνιστον. Ὁ δὲ σὸς Ὀλυμπος, φίλτατε, οὐδ' αὐτός ἐστιν ὁ παρὰ τοῖς ποιηταῖς θεῶν ἕδος καλούμενός, ἀλλ' Ὀλυμπος ἐκεῖνός ἐστιν 25 ὁ Θεταλὸς ἀληθῶς, οὗ κατὰ νῶτα τὴν Ὀσσαν ὅ' καὶ Πήλιον λέγουσιν ἐπιθεῖναι σπεύδοντας, ὡς φασί, τοὺς Ἄλωέως υἱεῖς εἰς οὐρανὸν ἐπέλκειν ἐλθεῖν ὡς, εἶγε μὴ τῇ θεοπτεῖα τῶν μοναστῶν ὁ Μυσίας Ὀλυμπος ἐσεμνύνετο, Ἄσκηρς ἂν ἦν δυσπαθέστερος. Ἐν μόνον δῆπουθεν ἔχει νῦν τὴν Ἐρμωτον στυγερόν, ἢ καθ' ἡμᾶς 30 στυχία καὶ ἢ τῶν ἐμῶν συμφορῶν ἀμετρία, οἷς καὶ σκοτοῦται καὶ πάσης εὐδοξίας ἀντίθετον ἔχει τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν. Οὐ γὰρ ἤρκεσέ

1. ἐξυφάνας. 8. τῷ δι' Ἑλλησπόντου. 9. πρόσεστι. 10. ἀλαιοῦται. 12. μεταίχμιον. 14. αἰθαλῶεν. 16. ἀεννάοις. 21. Κατιδῶν. 22. μηδ' 24. ἐκεῖνος ἐστιν. 25. ὄσσαν. 26. ὡς φασί ἄλωέως.

μου τῶν κακῶν ἢ πληθίς, οὐδὲ τοῦ καθ' ἡμῶν φητόνου τὸ δαιμόνιον κατενάρκησεν, ἀλλ' ἤδη μετὰ τοῦ γαμβροῦ τοῦ καλοῦ καὶ τὸν κάλλιστον ἀπέβαλον ἀδελφόν. Ἡράκλεις τῆς ἐπαλληλίας. Εἰς χρόνος τοὺς δύο μου φοιταγωγούς ἀπεγλαύκωσε. Πῶς ζήσομαι; ποῖ ἔτραπωμα; τίνα λύσιν εὔροισι τῶν δεινῶν; Μὰ τοὺς οἰχομένους ἔξαπορῶ, γεγονώς ἡμῖν καὶ ζῶν γὰρ οὐκ εἰμι καὶ τὸν ἄδικῶν, μὴ χωρῶν πρὸς αὐτόν. Ἐρρωσο.

ιγ'

Ἰωάννη τῇ αὐτῷ

Πάλιν ἤδη τὸ γλυκὺ τοῦτο καὶ φαιδρὸν ἐφέστηκεν ἔαρ καὶ τῶν αὐτοῦ χαρίτων τὴν ὑφήλιον ἐπλησε, καὶ οἷά τινος δυσμενοῦς τοῦ
 10 χειμῶνος ἀπαλλαγέντες ἄνθρωποι ἠδὺ τε καὶ τερπνὸν ἐαρίζουσι καὶ τῶν χαρίτων αὐτοῦ φιλοτίμως μεταλαμβάνουσιν ἀσπάζονται τε τὸ ἔαρ καὶ τούτου τῆς ἠδονῆς ἐπαισθάνονται. Ἡμῖν δὲ τὸ δαιμόνιον, κάρτα βασκαῖνον, οἷάπερ ἐκ περιτροπῆς καὶ τὸ ἔαρ παραπλήσιον χειμῶνι καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον πικρότερον καὶ τοὺς ἄλλους καιροὺς δρι-
 16 μύτερους ἐργάζεται καὶ συμφοραῖς ἐπαλλήλοις καὶ θλίψεσι καταψῦχον ἡμῶν τὸ θερμὸν ἐξίστησι νοῦ καὶ αἰσθήσεως, αὐτὰς ὥσπερ καὶ τὰς ἐνεργείας ἀμβλῦνον. Τὰς μὲν γὰρ δεινὰς ἡμῶν καὶ πέρα δεινῶν ἐκεῖνας καὶ λέγειν οὐδὲ φορητὰς συμφορὰς ὡς εἰδότες λαλεῖν ὀχληρὸν ἠγησάμενος σιωπῶ, τῶν φιλτάτων, λέγω, τὴν στέρησιν, τοὺς
 20 ἡμετέρους κινδύνους καὶ τὰς καινοτομίας καὶ τὴν ἄλλην κάκωσιν, οὐχ ἵνα μείζονα τοῦ πάθους τὴν τούτων ὑπόνοιαν καταστήσωμαι, οὐδ' ἵνα μέγα καὶ γοερὸν τραγυθῆσωμαι· τίνα γὰρ ἔχει τέρψιν θρη- νος πλαττόμενος; ἀλλ' ἵνα ὅσοις με κακοῖς τὸ βασκαῖνον ἐπὶντλησε καὶ κατεβάπτισεν ἢ μοῖρα φιλοῦντι λέγων ἐν ἠδονῇ γένωμαι καὶ τὸν
 25 φλογμὸν ἐξαγγέλλων διαχυθῶ τὴν ψυχὴν. Διαπνεῖ γὰρ ὥσπερ τὸ πάθος τοῖς στέργουσιν ἐκλαλούμενον.

3. ἀπέβαλλον 6. ἔξαπορῶ.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 151α—152α τοῦ κώδικος Βιέννης Phil. 342. 9. αὐτοῦ 10. ἠδὺ τε 11. μεταλαμβάνουσι.

15—16. καταψύχον 17. ἀμβλύνον 21. καταστήσομαι 24. γένομαι.

Νῦν δὲ πάλιν τοῖς μὲν ἄλλοις ἔστι τε τὸ ἔαο καὶ εἶναι δοκεῖ
 ἔαο, ἔλθῃν καὶ φαινόμενον. Ἡμῖν δὲ τὰς συνήθεις ὥσπερ αὐτῶ συνει-
 σφέρον ὀδύνας καινοτέροις ἡμᾶς κατέπληξε πράγμασι καὶ διέζειξε
 καὶ ἀπέσπασε κηδεστῶν οὕτω καλῶν καὶ παρ' ἡμῶν στ ργομένων, ὡς
 5 εἴ τις ψυχὴν ἀποσπάσειε σώματος. Φεῦ, φεῦ μοι τῆς ἀλγηδόνης
 καὶ τοῦ τολμήματος· οὐ μόνον γὰρ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἐκείνους
 ἀπ' ἀλλήλων χωρίζει. Ναί, μὰ τὴν τοιαύτην βίαν καὶ τὸν καινὸν χω-
 ρισμόν, ὃν οἱ τα τοιαῦτα τολμῶντες ὑφίστανται. Καὶ θρηνοῦμεν καὶ
 τὴν ἐκείνων διάζειξιν ὥσπερ καὶ τὴν τοῦ γαμβροῦ καὶ ἀδελφοῦ τε-
 10 λευτήν. Οὐ τούτοις καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις κακοῖς ἐνοχλούμεθα,
 ὧν πάντων εἷς ἔλθῶν μοι παραψυχὴ τε καὶ παραμύθιον. Ὡσπερ
 γὰρ δι' αὐτοὺς τοὺς νῦν ἡμῶν ἀποστάντας, οὕτω καὶ διὰ σὲ πλέον
 ἐνταυθοῖ παραγέγονα, ἵνα σε τυχὸν καὶ ἰδὼν καὶ ὀφθεις παρακλη-
 θῶ τὴν ψυχὴν, μᾶλλον δὲ ἀλλήλους παρακαλέσομεν.

ιζ'

Κωνσταντίνῳ τῷ Κόμβῳ

15 Ἡ μὲν ἡμετέρα τῶν λόγων ἀκμὴ μετὰ τῆς ἡβῆς παρόχηκε καὶ τὸ
 πρῦτων κάλλος καὶ μέγεθος τῷ φυσικῷ τοῦ νοῦ παρέδραμε κάλλει,
 καὶ λοιπὸν ἑντίσιν ὥσπερ τῷ χρόνῳ δουλεύοντες ὀκλάζουσι περὶ τὰ
 καίρια, σχημάτων οὐ μόνον καὶ μεθόδων καὶ τῆς λοιπῆς ἀμοιροῦντες
 ιδέας, ἀλλ' ἤδη καὶ αὐτοῦ τοῦ νοῦ καὶ τῆς κατὰ μέθοδον δεινότητος
 20 ἀφελῶς πῶς μετέχοντες. Ὡ Ζεῦ τεράστιε, καὶ Τιθωνῶ νοῦς συγ-
 γηρῶ καὶ ψυχῇ τέττιγι δουλεύειν τὸ λογικὸν ἐκβιάζεται. Ὡς ἀστόρ-
 γων φύλλ' ἀκανθῶν ἀπόλλοιτο καὶ μὴ λίποι, λεπάργων γένος φόρ-
 τος καὶ ῥόπαλον ὃ νεότητα τῶν βροτῶν ἀβασανίστως δίψει προδέ-
 δωκε καὶ νῦν ἡβᾶ θῆρ (:) ἀποδυομένη τὸ γῆρας ἡμερίους δ' ἀπόλ-
 25 λυσιν ἔσθ' ὅτε καὶ παρὰ καιρὸν ἐπερχόμενον καὶ συνέλκον ὄκνον
 καὶ ῥαθυμίαν καὶ παραίνεσιν. Οἷα καὶ νῦν ἡμῖν, ὃ φιλότης, ἐπή-
 γαγε, καὶ καρτεροῦμεν δουλεύοντες, σχεδὸν παρειμένοι. Οὕτω πῦν
 καὶ Πηλέα τῆς ἀπὸ τῶν πόνων ἔπαυσε φιλοτιμίας ὁ χρόνος καὶ σι-

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 152α—154β τοῦ κώδικος Βιέννης Phil.
 342. 20. πῶς 22. φύλλ' ἐκ τοῦ φύλ' 23. δίψει 24. ἡ βαθὴρ.

γὰν κατηνάγκασεν ἤδη γηράσαντα καὶ τὸν Μενοίτιον οἴκοι καθεῖρξε, καὶ Ἀχιλλεὺς νέοι καὶ Πάτροκλος, τίνων πεφύκασι παῖδες ἐπιδειξίμενοι, κατὰ τῆς Τροίας σὺν ὅλοις στρατεύονται. Εἰ δέ ποῦ καὶ πρὸς ἀγῶνας λόγων ἀμιλλώμενος ἄλλοις ὑπὸ συνήθους προθυμίας ὃ ἐξενεχθήσομαι. «Σχέτιλος ἔση, γηραιὸν» τάχ' ἂν ἀκούσας, «σὸ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις». ἤσυχάσω. Σὺ δέ μοι σὺν τῷ σῷ καὶ λόγοις καὶ πόλιτεύμασι χαίροιτε καὶ ἀκμάζοιτ' ἀνεπιῶ καὶ τῆς ἡμετέρας μὴ λάβοιτε λήθην ἀγάπης, ἀλλ' εἴ τι φίλον, εἴ τι σωτήριον, εἴ τι χειρὸς ἀρηγούσης, εἴ τι δυστυχίαν παρομυθούμενον, εἴ τις εὐπορία πρὸς ἡ ἐλεον, δαμνέετε δυστυχούσιν, ἐλαυνόμενοι, κτεινομένοις τῷ θανάτῳ, τῷ σκότει κατὰ πρόθεσιν πεμπομένοις.

Ἔβιος καὶ τύχη καὶ δαιμόνων ἐπήρεια. Καὶ μακρᾶς εἰημερίας λαχόντες, ἀπεράντων κακῶν ἀπολαύομεν.

φεῦ τῶν βροτείων (εὐχόμενος ἔφη τις). Ὡς ἀνόμιλοι τύχη.

15 Οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ κάραισιν εὐσεβοῦσι πρὸς θεόν.

Ἰλὴν οἶδά σου, φιλότης, καὶ τῆς σῆς οὐ λέλησμαι διαπίπτου πρὸς πάντα θεομότητος, ἐπεὶ καὶ ἡμᾶς, νοθηεῖς ὄντας πολλὰκις διήγειρας, οἶδά σου τὸ πρὸς ἡμᾶς φίλτρον καὶ πιστεύω σε σπουδάσειν ὑπὲρ 20 ἡμῶν. Τὸ περὶ ἡμᾶς σου κερθόμενον σπέρμα πρὸς ἐμφυσήσας, ἔξαψον τὴν ἰλὴν τῶν ἡμετέρων κακῶν, εἴπερ τις καὶ τίνων ἔστι σοι μνήμη· πιστεύω γὰρ καὶ πρὸς ἐργασάμενος οἷα φλεγόμενος περιποιῆσαι τὰ σωτήρια. Τὸν μυστικὸν παρακάλεσον, ἀγαθὸν ὄντα καὶ σοφὸν καὶ φύσει ἔχοντα πρὸς τὰ κρείττονα· ἀντιλιβέσθαι τοῦτον 25 ἡμῶν πείσον, παραδείγματι χρώμενος Ἰωάννη τῷ μυστικῷ, ὃς ὑπερηγώνισται Κωνσταντίνῳ τῷ πρωτοασηκροῆτις, ὃς τοσούτῳ μεγίστῳ περιπεσόντα ἐγκλήματι δυσωπήσας διέσωσε καὶ πᾶν ἐξεπλήρωσε τούτου καταθύμιον. Ἡμεῖς δ' οὐδὲν τοιοῦτον πλὴν φθόνῳ τεθνήκαμεν. Ἐχεις μυρία καὶ ἄλλα λέγειν καὶ παραβολὰς καὶ παραδείγματα καὶ μείζονα καὶ μικρὰ καὶ ἐκ τοῦ ἴσου καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ 30 πᾶσιν, εἴ τίχοι, ἢ τοῖς ἐμπίπτουσιν ἔργασαι· τούτοις τὸν ἄνδρα δυσώπησον, χρηστὸν ὄντα, τῆς ἡμετέρας δυσπραξίας ἀντιποιήσασθαι. Ἐκφρασιν καὶ περιήγησιν τῶν ἡμετέρων ποιήσον συμφορῶν, καὶ τὸ γῆρας κατάλεξον, τὸ σχῆμα, τὴν ἐξορίαν, τὴν ἔκπτωσιν, τὴν ῥόγαν,

1. οἴκοι. 3. συνόπλοις. 14. τίς.

τὴν ἐρημίαν τοῦ τόπου, τῶν παίδων, τῶν συγγενῶν, τῶν φίλων τὴν
 στέρησιν, τὴν καθ' ὥραν ἐπήρειαν, τὸ ἀναρίθμητον τῶν κακῶν, ἵνα
 μὴ διατρίβωμεν τὰ ὑπὲρ λόγον καταλέγοντες. Οὕτω γὰρ εὐδοκιμεῖ
 πρεσβευτῆς, τὰ δυστυχήματα τῶν ὑπὲρ ἧν πρεσβεύει μᾶλλον ἀπαριθ-
 5 μούμενος ἢ τὰς εὐημερίας καὶ εὐπραξίας, αἱ τὴν ἐπὶ τὸν οἶκον
 ἰγούσαν παράκλησιν ἀμβλύνουσιν ὑψηγοίμεναι. Ἐἴ δέ τι καὶ πρὸς
 τὸν βασιλέα μὴ δύνασθαι παραφασίσοιτο, τό γε πρὸς τὸν πρωτοβε-
 στιάριον οὐ δυνήσεται· φιλούμενος γὰρ πιαρ' αὐτοῦ, ὅπερ ἂν ἐπα-
 γωγὸν εἴποι παρακαλῶν, ἔσται πάντως εὐπρόσδεκτον. Καὶ γὰρ ὅπερ
 10 ἂν φθέγξαιτο φιλούμενος συμβουλευῶν ἐλεύθερον ὑποψίας ἔστιν,
 οὐδὲν ἐώσης τῆς ἐταιρείας δοκεῖν ὑποῦλον ἔχειν καὶ δόλιον. Τοῦτον
 εἴπερ ἡμῖν εὐμενῆ καταστήσοι, τὸ πᾶν ἤδη κεκτήμεθα. Καὶ λοιπὸν
 ἠγούμεθα τὸν μυστικὸν μὲν διὰ σοῦ, μᾶλλον δὲ καὶ τὸν πρωτοβε-
 στιάριον κτήσασθαι, ἀληθέστερον δ' εἰπεῖν δι' ἀμφοῖν καὶ τὴν τοῦ
 15 κρατοῦντος εὐμένειαν.

ιη'

Τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Θεσσαλονίκης

Ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολὴν, ἐδεξάμην καὶ ἠγάπησα τὴν ἐπιεί-
 κειαν, ἐπήνεσα τὴν πατρίδα καὶ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν καὶ τὰ
 μαθήματα, πρὸς τούτοις τὸ μέγα τοῦ βαθμοῦ καὶ ἰσάγγελον, ὃ μάλι-
 στα διὰ τῆς ταπεινώσεως θεοειδεῖς τοὺς κεκτημένους ἐργάζεται καὶ
 20 σὲ μᾶλλον γεωμετρικαῖς, εἰπεῖν, ἀνάγκαις. Καὶ πῶς γὰρ λόγοις τρα-
 φεῖς οὐκ ἔμελλες εἶναι σεμνός, τοιούτων ὀμαιμόνων τάχα λαχῶν, ἵνα
 μὴ λέγω Πέτρου τοῦ μακαρίτου, ὃν οἶδ' ἐγὼ φῶς καὶ τῆς ἐμῆς, ὦ
 ἦλιε, καὶ γῆς καὶ πατρίδος Λαρίσσης ὑρμώμενον, ἦν καὶ λογογράφος
 καὶ ποιητὴς κυδαίνουσι τάχα καὶ ῥήτορες οὐχ ὡς ἐριβόλακα μόνον
 25 καὶ κουροτρόφον καὶ εὐίππον εὐβροτόν τε καὶ εὐήλιον, ἀγλαῖα πάντα
 φέρουσαν, ἀλλὰ καὶ θεῶν ὑπο καὶ τοῦ Πυθίου γαίης μὲν πάσης τὸ
 πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον ἀπαφηνάμενον. Ἴπποι τε θεσσαλικάι.....

6. ὑφυγούμενοι 10. φθέγξοιτο 14. διαμφαῦ.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 154β--156β. τοῦ κώδικος Βιέννης
 Phil. 342.

21. ὀμαιμόνων 23. γῆ δρόμενος. 24. οὐχ' 25. εἴλιον.

Ἐὼ τὸν Θετταλὸν ἐκείνον τὸν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν σχεδὸν εἶπειν ἐν Ἰλίῳ μονήρη τρεψάμενον· καὶ τοῦτο γὰρ τῆς φουσάνης ἐγκώμιον· καὶ τοὺς ἵππους ἐν ἀμίλλῃ νικήσαντας Ξέρξου, τὸ Διὸς ἄρμα καὶ τὴν ὑπέρογκον δύναμιν. Οὕκουν ἔμοι νῦν δοκεῖ παρακμάσαι τὸ πό-
 5 λισμα οὐδ' ὡς γεγηρακυῖαν τὴν πατρίδα μὴ φέρειν τὰ κάλλιστα, Πλήν ἔχου τῆς ἀρετῆς, τῶν εἰρημένων λαχὼν καὶ λοῖσθος εἶναι, κἄν ἐβούλου, τοῖς φθάσαι μὴ δυνάμενος

Ἡμᾶς δὲ τὸ τοῦ χειμῶνος ὄριμν καὶ ἡ τῶν πνευμάτων φορὰ καὶ τὸ τῆς τύχης ἀνώμαλον καὶ τὸ νῦν κατακεκλικὸς τῆς ἀγάπης·
 10 ἐπὶ τέλει γὰρ τῶν χρόνων· ὡς ἡ ἀλήθεια γράφειν ἀπειρξε καὶ πρὸς οὓς ἐπεποίδειμεν. Τὸ μὲν γὰρ ἐκφοβεῖ, τὸ δὲ σοβεῖ καταπνέον, καὶ τὸ μὲν τὴν παρησίαν ἀφαιρεῖται, τὸ δὲ θαρρεῖν οὐκ ἔᾶ, δεσποτικαῖς εἰργόμενον ἀποφάσεις. Ἐπεὶ δὲ ταῦθ' οὕτως, καὶ συνέστειλεν ἡμᾶς τὰ δεινά, ἔδει κἄν αὐτὸν θαρροῦντα τοῖς φθάσαι καὶ γρά-
 15 φειν ἄει καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πρόνοιαν ποιεῖσθαι πολλήν· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων, ἢ παροιμία, καὶ σὰ τὰ ἡμέτερα. Ὅθεν, εἴ τις ἦν τοῖς ἡμετέροις, κἄν πολλή, κἄν ὀλίγη, κἄν σμικρά, κἄν ὑπὲρ τὸ μέγα χρεία, πάντ' ἦν εἰκὸς σου θεραπεύειν τὴν ἐπιείκειαν. Ἀλλὰ τούτων μὲν καὶ αὐθις ἔσται τις πρόνοια καὶ μεταχείρισις· ἔδει δὲ
 20 καὶ συχνότεροις ἡμᾶς παραμυθεῖσθαι τοῖς γράμμασι. Τοῦτο γὰρ σου τῷ βαθμῷ καὶ τῇ ἱεραρχίᾳ προνόμιον, παρακαλεῖν τοὺς ἐν θλίψεσιν, οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι καὶ Θετταλός· ἐπεὶ καὶ Πάτροκλος οὐ κόρην παρ' Ἀτρειδῶν ἀφήρητο, οὐδὲ «Φεῦγε μάλ' εἴ τι θυμὸς ἐπέσσειται» παρ' αὐτῶν ἤκουσε καὶ τᾶλλα ὅσα τῷ Μέλητος περὶ τούτων πεπραγμά-
 25 τευται, οὐδὲ «Λίσσομαι σ' ἔγωγε εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν. Λέγει γὰρ οὕτω πως· τὸ γὰρ ἔπος οὐκ ἐπίσταμαι. Ὅμως συμμετέχει τοῦ πάθους τῷ συμπολίτῃ, συναλγεῖ τε καὶ συναφίσταται, δοκῶν αὐτὸς πάσχειν ἄπερ ὁ φιλούμενος ἔπασχε, καὶ τὴν ἐταιρείαν εἰλικρινῆ τῇ προεδρείᾳ παρίστησι. Πλήν ἐπόθθουν τάχα καὶ κατιδεῖν σου τὴν ἀρε-
 30 τὴν καὶ φιλικῆς ἐπικουρίας τυχεῖν· φιλεῖ γὰρ καὶ μόνη τῶν φιλουμένων ἢ παρουσία τοὺς φίλους παρακαλεῖν καὶ μάλιστ' εἰ νοσοῦντες ἢ δυστυχοῦντες τυγχάνουσι. Τούτων γὰρ ἑαυτὸν οὐδεὶς οἴός τέ ἐστι

2. τρουψάμενον 4. παρακμάσαι 5. γεγηρακυῖαν 10. ἀπῆρξε
 18. θεραπείαν 19. μεταχείρισις 23. μᾶλλ' ἐπέσσειται,
 29. κατιδεῖν. 32. δυστυχοῦσι τυγχάνωσι.

θεραπείην, τάχα δ' ἂν καὶ ἀλλήλους ἴσως ὑπελήσασμεν· «Σὺν τε»
 γὰρ «δὴ ἐρχομένω»· αὐτὸς τὸ λοιπὸν ποιητικὸς ὢν μᾶλλον ἐπίστα-
 σαι· καὶ νόμους ἐπιστολῆς ὑπερηδῶμεν ὡς ἠδέως σοὶ προσλα-
 λοῦντες τοῖς γράμμασιν. Οἶδας δ' ἂν καὶ τὸν Ἑλλήσποντον οἶά περ
 5 μέχρι καὶ νῦν ταῖς πέδαις τοῦ Ξέρξου τιμώμενον μάλιστα τε στιζό-
 μενον καὶ τοῖς στικέας ὡς περ ἐπιφανοῦντας αὐτῇ βάροβαρά τε πολλὰ
 καὶ ἀτάσθαλα· «Ὁ πικρὸν ἰδῶρ, δεσπότης τοὶ δίκην ἐπιτιθεῖ τήνδε,
 ὅτι μὴ ἠδίκησας, οὐδέν πρὸς ἐκείνου ἄδικον παθόν. Καὶ βασιλεῖς
 μὲν Ξέρξης διαβήσεται σε, ἦν τε [σί γε] βούλη ἦν τε μί· σοὶ δὲ
 10 κατὰ δίκην ἄρα οὐδεὶς ἀνθρώπων ἴθει ὡς ἐόντι θολερῷ ποταμῷ
 καὶ ἄλμυρῷ. Ἄλις.

Αὐτὸς δὲ τὸν Λυξέντιον ἔχων παρὰ σοὶ καὶ τὰ ἡμέτερα δι' αὐτοῦ
 καθὼς ὑπομνήσκει προτάνευε καὶ ἡμᾶς, εἰ δυνατόν, εἶθ' ὅτε πρὸς
 τὴν Βύζαντος ἔρχῃ παρέκκλινον ἐποψόμενος, εἴτε ταῖς εἰχαῖς σου
 15 πάντων ἀνιαρῶν προφύλαττε.

ιθ'.

Εἰς τὴν δέσποιναν.

Οὐ πληροῦντες χάρι' πολλὰ γὰρ τὰ σά' ταῦτα πεπόνησάμεν,
 ἀλλ' ἐπίδειξιν τῆς ἡμετέρας περιπετείας τιθέμενοι, ἵνα εἰδῆς οἷος
 ἐγὼ ἀφελῆς καὶ περὶ τὰ ἀνθή καὶ τὰ ζέοντα κεχηνὸς καὶ στρεφόμε-
 νος. Καὶ εἰ μὲν σπουδῆς ἄξια καὶ σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, νόμισον
 20 σαυτὴν ἐπαινεῖν, θαυμάσασα τὸν ἐξ ἀπόρου τὴν εὐπορίαν ταύτην
 μηχανησάμενον. Καὶ γὰρ ἔφησ' αὐτοῦ, καὶ ἐν στωιροσύνῃ καὶ τοῖς
 ἄλλοις νικῆς τὸν γεννήσαντα. Εἰ δ' εὐτελὲς τοῦτο καὶ ἡρατώνης ἔρ-
 γον ἢ ἡαθύμου ψυχῆς τὸ ἐγχείρημα, τὴν αἰτίαν ἡμῖν καὶ τῆς ἡμε-
 τέρας ὑπιότητος ἤγησαι· πολλὰ γὰρ τῶν τέκνων πατέρων ὑπέρτερα.

1. ὑπελήσασμεν 4. τραύμασιν οἶα 6. στιγίας 7. δε-
 σπότης Ἡροδ. VII, 35: δεσπότου 9. σὺ γε προσέθηκα ἐκ τοῦ
 Ἡροδότου βούλει 10. ἐόντι θολερῷ Ἡροδ.: ὄντι θολερῷ ποταμῷ
 καὶ ἄλμυρῷ: τε καὶ ἄλμυρῷ ποταμῷ Ἡρόδ. 13. ἡμεῖς 14.
 βύζαν 15. περιφύλαττε.

ιθ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 156β—157α τοῦ κώδικος Βιέννης
 Phil. 342. 19—20. σε παύτην τὴν ἐξ.

Ἀχιλλεύς μαι καὶ Κῦρος καὶ Περικλῆς τοῦ λόγου μίσηταις καὶ πα-
ράδειγμα.

κ'.

Γρηγορίῳ Πατρικίῳ τῷ Ῥωμαίῳ

Θρηνεῖν σε δεῖ τὴν εἰσπραξίν ἢ τῶν γραμμάτων ὑπόθεσις καὶ
δυστυχεῖν ἐμφαίνει παθόντα κακῶς ὑπὸ τῶν κομώντων καὶ τῆς πα-
5 ρούσης ἐκθαμβουμένων εὐημερίας. Ἐγὼ δὲ μακαρίζω τοὺς ὡς σὶ
δυστυχοῦντας ἢ τοὺς εὐπραγοῦντας ἐνταῦθα. «Μακάριοι» γάρ, ὁ
δεσπότης ἡμῶν, ἔστε» φησὶν «ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ὄημα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι. Χάρητε
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Τί
10 τούτου πλέον ἔξεις τοῖς κομῶσι συνευτυχῶν; Ἄλλ' οὐκ ἂν εἴποις.
Εἰ δὲ τῶν σῶν γραμμάτων ἀναλέξασθαι βούλῃ τὰ ὄηματα, μικρὸν
ἀνασχόμενος ἀκούσον. Ἐφθονήθης, ὡς ἔφης, Χαίρειν ὀφείλεις, καὶ
γὰρ ὡς κατορθῶν οὐχ ὡς ἀναπεπτωκῶς τε καὶ ὀφθιμος οὐ γὰρ
οὔτοι φθονεῖσθαι πεφύκασι. Τοῦτο δὲ καὶ πάλαι πεπόνθασιν οἱ προ-
15 πάτορες· οἱ δὲ φθονοῦντες, οἶδας, καὶν αὐτὸς σιωπήσω, τίνος εἰκόνα
χαράττουσιν. Ἐμισήθης, ὡς εἶρηκας, δωρεάν. Τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς
δι' ἡμᾶς πέπονθε, μακάριος δ' εἶ κοινωνὸς ἐκείνω γενόμενος. Διε-
βλήθης ἐπὶ μεγίστοις, ὡς λέγεις, καὶ ὧν ὁ κίνδυνος περὶ τὴν ψυχὴν·
Ἔχεις τὸν μέγαν καὶ θεόπτην Μωϋσῆν καὶ τῶν θαυμαστῶν ἐκείνων
20 τερατουργὸν κοινωνόν, τὸν δημαγωγὸν τῶν μυριάδων τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ μετ' αὐτὸν τὸν ἐν γεννήτοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας καὶ αὐτὸν
τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ ποιητὴν Ἰησοῦν εἰς ταῦθ' ὡς εἶσθα, δια-
βαλλόμενον, οἷα πρὸς Πιλάτον οἱ μαροὶ καὶ κατάρατοι τότε ἐκε-
κράγεσαν. Τρισμακάριστος δ' εἶ, καὶ τετράκις τοῦτο καὶ μυριάκις
25 εἶπεῖν ἔχω, σὺν Χριστῷ λοιδορούμενος. Τίς γὰρ οὐ πάσης θυμηδίας
καὶ ἀγαλλιάματος ἀνάπλεων σχῆ τὴν ψυχὴν, μετὰ Χριστοῦ διωκό-
μενος; οὐδὲ γὰρ, οἶμαι τὴν μεγάλην σου σύνεσιν δικαίως πάσχειν
ἐθέλειν. Ἄπευκταῖον γὰρ τοῦτο καὶ κακούργοις μᾶλλον προσῆκόν τε

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 157α—159α τοῦ κώδικος Βιέννης Phil
342. 6. ἦ. Προσθετέον μᾶλλον; 7. ὄτ' ἂν 10) συνευτυχῶν
11. βούλει 13. οὐχ' 23. πιλάτον 24. τότε κεκράγεσαν 28.
ἀπευκταῖον ἐκ τοῦ ἀπευκτέον προσῆκον τε.

καὶ ἀρμόδιον. Ἡδικήθης βίον, ὡς λέγεις, ζῶν ἄρτι τοῖς μισοῦσιν εὐά-
 ρεστον ; Εἰ μὲν χαίρων τὸν τιοῦτον δέδεξαι στέφανον, εὐχαριστῶν
 τῷ συγχαρήσαντι τὸν μακαρισμὸν τῶν ἀγίων πρὸς οὓς ὁ μέγας ἔγρα-
 φεν ἀπόστολος εἰς Παλαιστίνην ἠξίωσαι, καὶ τῆς ἐκείνων ἀναρρη-
 5 σεως εὐ οἶδ' ὅτι, καὶ ζῶν καὶ θανὸν ἐπιτεύξῃ. Καὶ γὰρ οὐκ οἶμαι
 τὴν λαμπράν σου διάνοιαν καὶ τὸ τῆς φρονήσεως μέγιστον παιθεῖν
 τι τῶν ἀδοκίμων ψυχικῶς, ἐπὶ τούτοις πολλῶν ἱερῶν ὄντα καὶ τῶν
 θεῶν λογίων πλήρη, μᾶλλον δὲ καὶ πληρέστατον. Πλήν, εὐκαιρον
 εἶπειν, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, καὶ τὰ
 10 ἐξῆς δι' ὑπομονῆς τρέχομεν, ἀφορῶντες εἰς τὸν τελειωτὴν Ἰησοῦν.
 Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει καὶ μαστιγοῖ, καθαίρων τὰ τῶν
 ὡς εἰκὸς προσφυομένων ῥύπων ἑαντίσματα. Ὡς υἱοῖς γὰρ ἡ
 προσφέρεται ὁ θεός. Εἰ δὲ χωρὶς ἔσμεν παιδείας, ἄρα νόθοι, φη-
 ἔσμεν καὶ οὐχ υἱοί. Εἰ δὲ καὶ τοῖς ἔξωθεν παραδείγμασι ἑυθιμίζῃν
 15 σαυτὸν θελήσεις καὶ παρακαλέσαι σου τὴν ἡσυχίαν, ἐννόησον ὡς Ἀ-
 ριστείδης ὁ δίκαιος οὐχ ἁμαρτήσας, ἀλλ' ὅτι δίκαιος ἦν ἐξωστρά-
 κισται, Θεμιστοκλῆς ὁ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀνασωσάμενος πράγματα καὶ
 τὸν Μῆδον καταστρεψάμενος, μηδισμοῦ φεύγων ἐν Ἐκβατάνοις ἀπέ-
 θανε. Φωκίων κώνειον καὶ Σωκράτης πίντες [ἔτελεύτησαν]. Ταῦτα
 20 γὰρ τῶν βιούντων ἐν ἀρεταῖς. Τί δεῖ λοιπὸν εἰδότε σοι πολλὰ καὶ
 τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ τῶν ἔξωθεν μακρηγορεῖν, τὰ τοῦ βίου ζωγρα-
 φοῦντα συμπτώματα ; Οὐδὲ γὰρ ζηλοῦν πάντως χρὴ τοὺς ᾧσοι πε-
 φουσιωμένοι μὲν εἰσι πλούτῳ, ὠγκωμένοι δὲ τοῖς οὐ παραμένουσι,
 διατεθρυμμένοι δ' ὑπὸ τῶν κολάκων, ὠφρουμένοι δ' ὑπὸ τῆς δόξης,
 25 ἢν ἀδοξίαν ἐγὼ τίθεμαι, μᾶλλον δὲ ἀπόνοιαν καὶ φθοράν. Ἀλλὰ
 τιμῶ σε τὸν πενόμενον μᾶλλον ἢ τὸν ἀδίκως πλουτοῦντα· μενοῦν γε
 πρὸς πάλιν οὐ τοὺς κατ' ἐμέ, οὐδὲ τοὺς ἀγενεῖς ὁ Σατὰν ἐπικαλεῖ-
 ται, ἀλλὰ τοὺς ἰσχυροὺς, τοὺς γενναίους, ὡς τὸν Αὐσίτην ἐκείνον
 τὸν ὄντως ἀκλόνητον, ἐπεὶ καὶ δυνατοὶ δυνατῶς ἐτασθήσονται.
 30 Ταῦτα μὲν ἡμεῖς, σὺ δὲ φύλαττέ μοι τὴν παρακαταθήκην, τὴν
 θεῖαν ὑφορώμενος νέμεσιν.

7. τί 15. σαυτὸν 18. ἐνεκβατάνοις ἐτελεύτησαν προστέθηκα :

23. ὠγκωμένοι 27. ἀγενεῖς σατᾶν.